

ΧΑΛΚΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1966
ΑΡΙΘ. 52-53-ΕΤΟΣ Ε'

KONITSA

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
Έκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»
ΓΡΑΦΕΙΑ: Βύσσης καὶ Καίρη 2 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Έσωτερικοῦ : Δρ. 100 — Κοινοτήτων Δρχ. 150 — Έξωτερικοῦ Δολλάρια 8
Διὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς Κονίτσης δρχ. 75

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ

Υλης: ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Τυπογραφείου Κ. Αθανασίου, Αριστεράφανους 9 — Περιστέρι

Ανταποκρίτης ἐν Κονίτσῃ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Ν. ΤΣΑΚΑΣ, Ε. ΣΟΥΡΛΑΣ, ΑΡ. ΠΥΡΡΟΣ, Σ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΡ. ΜΑΝΘΟΥΛΗΣ, Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Χ. ΓΚΟΥΤΟΣ

Έμβασματα: ΔΗΜ. ΜΗΛΙΓΚΟΝ, Λεωφ. Ἀλεξόνδρας 83 (Τομεὺς 702)

Άλληλογραφία: Ι. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΝ, Αλ. Σούτσου 5 — Αθήναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΚΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ	:	Στὸν Ἀργαλειὸν (Μαθήτρια τῆς Σχολῆς Κονίτσης)
ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΗ	:	Ἡ Κόνιτσα δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ ἀν.
ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ	:	Ἡ Βούρμπιανη (συνέχεια)
Ιερέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΙΣΙΟΥ	:	Ιερὰ Μονὴ Μολίστης
ΝΙΚΟΛ. ΤΣΑΚΑ	:	Τριάκοντα Ἡμέραι στὴ Κόνιτσα
ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	:	Σημειώματα
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ	:	Νέα ἀπ' τὴν Ἀθήνα
»	:	Νέα ἀπ' τὴν Πατρίδα

‘Η Κόνιτσα δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ ἄν

Οἱ Κονιτσιῶτες ὑποτιμοῦν ἀφάνταστα τὸν παράγοντα Τουρισμό. Γι' αὐτὸ καὶ κανένας δὲν κινεῖται σοβαρὰ πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση. Ἀδιαφοροῦν τελείως, ἀσχολούμενοι μὲν ἐνα σωρὸ ἀσημαντότητες — πολιτικὲς φαγομάρες κλπ. κι' ἀφίνουν τὴν πόλη γὰ φθίνη, μοιρολατρικὰ ἀντιμετωπίζοντας κάθε τι ποὺ θὰ συγένθαλε εἴτε θετικὰ εἴτε ἀποθετικὰ στὴν προσέλκυση τῶν ξένων.

Κι' ὅμως τὴν ὥρα ποὺ ἡ Κόνιτσα ἀφανίζεται, τὸ Μέτσοβο γίνεται ἔνας θαυμάσιος τουριστικὸς τόπος καὶ τόπος διαμονῆς. Φέτος τὸ Μέτσοβο δέχτηκε χιλιάδες τουρίστες, διπλασίους ἀπὸ τοὺς περισυνούς. Καὶ ἔχει ὅψη μιᾶς πόλης μὲ καταφανῆ οἰκονομικὴ ἄνθιση. Κίνηση. Συναλλαγές. Ὁραῖα πράγματα καὶ ἔντονο τὸ κέφι στὸ πρόσωπο τῶν κατοίκων του.

Γιὰ τὸ μέλλον;

Γι' αὐτὸ κανένας δὲν ἀμφιβάλλει. Δὲν χρειάζεται νὰ εἶσαι μάντις γιὰ νὰ καταλάβης, πώς ὅταν θὰ τελειώσῃ ὁ δρόμος Γιάννενα — Καλαμπάκα, τὸ Μέτσοβο θὰ μεταρταπῇ σὲ Ἐλβετία. Νά λοιπόν, ποὺ δὲν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ θάλασσα γιὰ γὰ ἀναπτυχθῆ ὁ Τουρισμὸς καὶ πάρα πέρα ἡ Οἰκονομικὴ ζωή. Καὶ διερωτᾶταις κανένας: Εἶναι μόνο τὰ λεφτὰ τοῦ Βαρώγου Τοσίτσα, ποὺ πέτυχαν ὅλην αὐτὴ τὴν ἀναδημιουργία; "Ἡ μαζὶ μὲν αὐτὰ εἶγαι καὶ κάτι ἄλλο ποὺ δὲν θὰ πρέπει ν' ἀποτελῇ ἀποκλειστικότητα τοῦ Μετσόβου;

Νομίζω ὅτι τὰ λεφτὰ θὰ μποροῦσαν γὰ εἶχαν φαγωθῆ σὲ ἔργα ἀγουστα χωρὶς ρυθμό, ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ ἐγκατεσπαρμένα, μὲ ἀποτέλεσμα τουριστικὸ μηδέν, γιατὶ δὲν θάδιναν αὐτὸ τὸ Χρῶμα, αὐτὸν τὸν Τύπο, αὐτὸ τὸν Χρωκήρα γιομάτο ζεστὸ ξύλινο στοιχεῖο, ποὺ πῆρε σήμερα τὸ Μέτσοβο, καὶ γίνεται προσκύνημα τῶν ξένων. Κι' ἂς μὴν ξεχνᾶμε, πώς Νοσοκομεῖο ἔχει τὸ Μέτσοβο, Νοσοκομεῖο μεταπολεμικὰ ἀποχτήσαμε καὶ μεῖς, κι' ἀν θέλετε ἀκόμα μεγαλύτερο. Σχολές ἔχει τὸ Μέτσοβο. Σχολές ἔχουμε καὶ μεῖς κι' ἀκόμα περισσότερες. (Ἀναγνωστούλειο — Ὁρφανοτροφεῖο — Ὑφαντουργικὴ Ταπητουργικὴ κλπ.). Πλατεῖς ἔχει τὸ Μέτσοβο, πλατεῖς ζετιάξαμε τώρα τελευταῖα καὶ μεῖς. Μαγαζιὰ καινούργια φτιάστηκαν στὸ Μέτσοβο, Μαγαζιὰ καινούργια φτιάστηκαν καὶ στὴν Κόνιτσα, κι' ἀκόμα περισσότερα. Παιδικὸ Κῆπο ἔχει τὸ Μέτσοβο, λεωτὰ γιὰ Παιδικὸ Κῆπο — τοῦ μακαρίτη Ἰπποκράτη Νάτση — ἔχουμε κι' ἐμεῖς. Κι' ὅιως τὰ κρατᾶμε στὴν Τράπεζα, γιατὶ δὲν συμφωνᾶμε στὸ μέρος ποὺ πρέπει νὰ τὸν κάνουμε. Δρόμους μὲ καλυτερίμι ἔχει τὸ Μέτσοβο. Δρόμους μὲ καλυτερίμι φτιάξαμε τελευταῖα κι' ἐμεῖς, καὶ θὰ μπορούσαμε νᾶχαμε ἀκόμα περισσότερους, ἐὰν δὲν ἀφίναιμε τὸ κονδύλιο τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀγεογίας — γύρω στὶς 300 000 δοὺς. — νὰ κάθεται, γιατὶ δὲν συμφωνᾶμε στὸ ποιούς δρόμους πρέπει νὰ κάνουμε. Ἀργοντικὸ τοῦ Τοσίτσα ἔχει τὸ Μέτσοβο. Ἀρχοντικὸ θὰ μπορούσαμε εὔκολχ νὲ κάνουμε καὶ μεῖς τοῦ Χουσεΐν Μπέη, ποὺ εἶναι τόσο χαρακτηριστικὸ κι' αὐθεντικὸ καὶ δὲν χρειάζεται παρὰ μόνο προσπάθεια γιὰ συλλογὴ τῶν στοιχείων ποὺ θὰ ἔξοπλίσουν τὸ Ἀργοντικό.

Αὐτὸ ποὺ ἔγινε στὸ Μέτσοβο, ἀπὸ μίᾳ πλευρὰ γίνεται καὶ στὰ Γιάννενα μὲ

πρωτοδουλία τῆς Ἐταιρίας Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν, ἢ καλλίτερα, μὲ πρότυπο τὸ ἔργο τῆς Ἐταιρίας Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν.

Συγεπῶς:

Αὐτὸ ποὺ δὲν ἔγινε στὴν Κόνιτσα κι' ἔγινε στὸ Μέτσοβο κι' ἀκόμα, ως ἔνα δαθμό, καὶ στὰ Γιάννενα, εἶναι ὅτι ἡ ἀναδημιουργία τους στηρίχθηκε σ' ἔνα συγκεκριμένο σχέδιο. Κάθε καινούργιο ὑποδήληθηκε σ' ἔναν προκαθορισμένο ρυθμό. Κι' ὅλα ἔγιναν μ' αἰσιοδοξία γιὰ τὸ διατάξιμο. Μὲ κέφι. "Ισως μάλιστα, αὐτὸ τὸ στοιχεῖο ποὺ ὁ λαός μας τὸ ἀποκαλεῖ «μεράκι» γάπαιξε πολὺ πιὸ σημαντικὸ ρόλο, κι' ἀπὸ τὰ λεφτὰ τοῦ Τοσίτσα, στὴν δλη ὑπόθεση.

Στὴν ἀρχή, μπορεῖ τὸ στοιχεῖο αὐτὸ γὰρ δρισκόταν σὲ λανθάνουσα κατάσταση, ὅπως εἶναι σήμερα στοὺς κονιτσιώτες. "Ομως σιγά σιγά, κι' ὅπως ἀναπτύσσονταν ἡ αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου τους καὶ θέριευε ἡ περηφάνεια γιὰ τὴν ἀνυπολόγιστη ἀξία τῶν παραδοσιακῶν στοιχείων του, (ποὺ ἀγαθίων γάπανω τους σὰν φορεσιές, στὴν πόλη τους σὰν σπίτια, σὰν δρύσες, στὸ σπίτι τους σὰν ἐπίπλωση παντοῦ) ἔγινε δασικὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ Μετσοβίτη, ποὺ τὸ διακρίνεις ἀμέσως σήμερα, μόλις τὸν πρωταντικρίσης, στὴν πλατεῖα, στὴ δουλειά, στὸ σπίτι.

Τὸ στοιχεῖο ὅμως αὐτὸ, δὲν εἶναι ἀποκλειστικότης τῶν Μετσοβίτων. Ἀναινεισθήτητα ὑπάρχει καὶ στοὺς Κονιτσιώτες. Τὸ θέμα εἶναι ὅτι πρέπει γὰρ δρεθῆ τρόπος γὰρ δγῆ στὴν ἐπιφάνεια, γιὰ γὰρ παῖξη τὸν ἐποικοδομητικὸ ρόλο στὴν ἀναδημιουργία τῆς Κόνιτσας. Νομίζω ὅτι τὸ πρῶτο δῆμα θάταν ἡ δημιουργία ἐνὸς «Ἐξωραϊστικοῦ Συλλόγου Κονίτσης». Στὸν Σύλλογο αὐτὸ θὰ πάρουν μέρος οἱ νέοι ἀνθρώποι πούχουν κέφι γὰρ δουλέψουν.

Πρῶτο μέλημα τοῦ Συλλόγου. Ἡ ὄργανωση διμαδικῶν ἐκδρομῶν Κονιτσιώτων στὰ Γιάννενα καὶ στὸ Μέτσοβο, γιὰ γὰρ πλουτισθῆ ἡ πεῖρα τους μὲ τὸ ἔργο τῆς Ἐταιρίας Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν, στὰ Γιάννενα καὶ μὲ τὴν ἀναδημιουργία τοῦ Μετσόβου. Στὸν πρῶτο χρόνο, ὁ Σύλλογος, νομίζω ὅτι θὰ πρέπη γὰρ καταβάλῃ προσπάθειες γὰρ πραγματοποιηθοῦν στὴν Κόνιτσα, τὰ πρῶτα δασικὰ ἔργα, ἀγάμεσκα στὰ ὅποια πρωτεύουσα θέση κατέχουν τὰ παρακάτω::

α) Νὰ πεισθῇ ἡ Ἐταιρία Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν, ν' ἀγαλάδῃ τὴν κατασκευὴν ἐνὸς μεγάρου — σὲ ἡπειρωτικὸ στύλο — στὸ δάθος τῆς Πλατείας τοῦ Δημαρχείου. Στὸ Δῆμο Κονίτσης θὰ περιέλθῃ ἔνα διαμέρισμα ποὺ θὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ Δημαρχεῖο (Γραφεῖο Δημάρχου — Αἴθουσα Εορτῶν καὶ Συνεδριάσεων — Γραφεῖο Γραμματέων κλπ.) Σὰν ἀντιπαροχὴν θὰ περιέλθουν στὴν ΕΗΜ τὰ μαγαζιὰ ποὺ θὰ κατασκευασθοῦν στὸ ίσόγειο καὶ τὸ ὑπόλοιπο κτίριο ποὺ θὰ χρησιμοποιηθῇ ἀπὸ αὐτὴν γιὰ γραφεῖα, μουσεῖο, ξενώνας κλπ. Μὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ κτιρίου αὐτοῦ θὰ διαμορφωθῇ καὶ ὁ χῶρος τῆς πλατείας, θὰ κατεδαφισθῇ τὸ σημερινὸ δημαρχεῖο καὶ θὰ μπῇ ἡ προσπτικὴ γιὰ τὴν διαμόρφωση τοῦ λάκκου τοῦ Ρουδάλη σὲ πάρκο.

β) Νὰ καταδληφθοῦν προσπάθειες γὰρ δρῆ ὁ Δῆμος τὰ χρήματα ὥστε γὰρ κατασκευάση πάνω ἀπ' τὰ μαγαζιὰ τῆς Κεντρικῆς Πλατείας ἔνα κέντρο (ζαχαροπλαστεῖο, καφενεῖο) ποὺ εἶναι ἐντελῶς ἀπαραίτητο στὴν Κόνιτσα. Τὸ Κέντρο αὐτὸ θὰ σχηματίζῃ μιὰ λόντζα, ἀπὸ κάτω, γνωμένη μὲ ἔύλο, σὰν δστρέχα πάνω ἀπὸ τὶς προθῆκες τῶν μαγαζιῶν καὶ τὸ ὑπόλοιπο δλα τζαμαρία, ἀπὸ ἔύλο.

γ) Νὰ πεισθῇ τὸ τάγμα Κονίτσης, γὰρ συμβάλῃ στὴν διαμόρφωση τοῦ λάκκου, πούνγαι ἀγάμεσκα στὸ Ὁρφανοτροφεῖο καὶ στοὺς στρατῶνες. Ἀφοῦ μπούνε δυὸ σερὲς τσιμεντένιοι σωλῆνες μὲ διάμετρο ἐνὸς μέτρου, γιὰ τὴν παραλαβὴ τῶν νερῶν τοῦ λάκκου ἀπὸ τὴν γέφυρα καὶ κάτω. Νὰ μπαζωθῇ ὁ λάκκος, εἴτε μὲ τὰ μπάζα ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὶς οἰκοδομὲς ποὺ γίνονται στὴν Κόνιτσα, εἴτε μὲ χώματα ποὺ εὔκολα ἔνα δδοποιητικὸ μηχάνημα τῶν ΜΟΜΑ, μπορεῖ γὰρ δγάλη καὶ γὰρ μεταφέ-

‘Η Βούρμπιανη

Τοῦ κ. ΑΝΑΣΤ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

—Ναι, ἀλλὰ ποῦ θὰ σταθοῦμε υστερα;
Θὰ πάρουμε τὰ βουνά.

—Μὴ σκιάζεστε, τοὺς λέει τότε ὁ Μουσελίμης. Νὰ βρήτε ἔναν τρόπο νὰ τοὺς βαρέσετε, καὶ κατόπι νὰ πῆτε πώς τοὺς βάρεσαν οἱ κλέφτες. ’Εσεῖς θὰ κάνετε μιὰ ἀναφορὰ καὶ θὰ πῆτε πώς αὐτὸ κι’ ἄυτὸ συνέβηκε. ’Εγὼ θὰ στείλω ἄνθρωπο νὰ κάνῃ σιντάκια (ἀνακρίσεις)’ ἵσως σᾶς φωνάξω καὶ στὸν κατῆ (δικαστή). ἀλλὰ ἐσεῖς θὰ λέτε ὅλο τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, ὥσπου νὰ σκεπαστῇ τὸ πρᾶγμα.

—Κι’ ἀν ἔρθουν οἱ δικοί τους οἱ Κολωνιάτες νὰ μᾶς χαλάσουν;

—Αὐτό ’ναι δική σας δουλειά, ντουφέκια ἔχετε;

—”Οσο γι’ αὐτὸ κάτι θὰ γένη....

—Μονάχα νὰ μὴ βγῆ κουβέντα ἀπὸ κανέναν σας, τοὺς λέει ὁ Μουσελίμης· θέλω νὰ μοῦ ὄρκιστήτε.

Καὶ κατάπληκτοι οἱ Βουρμπιανῖτες τὸν εἶδαν νὰ βγάζῃ ἀπὸ ἔνα κρυφὸ ντουλάπτι τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ ὄρκίζεται στὸ ὄνομά του ὅτι θὰ τοὺς βοηθήσῃ καὶ θὰ

τοὺς ὑπερασπίσῃ. ’Ορκίσθηκαν κι’ αὐτοὶ ὅτι θὰ φυλάξουν τὸ μυστικό, ἔστω κι’ ἀν τοὺς βγάλουν τὰ δόντια ἀπὸ ἔνα - ἔνα, καὶ ἔφυγαν ἐνθουσιασμένοι.

Σὰν γύρισαν στὸ χωριό, συνεννοήθηκαν μὲ τοὺς ἄλλους, καὶ ἀρχισαν νὰ καταστρώνουν διάφορα σχέδια, γιὰ νὰ ἔξοντώσουν τοὺς Τούρκους. ”Άλλος ἔλεγε νὰ τοὺς βαρέσουν ἔναν - ἔναν, ὅπως θὰ πήγαιναν στὰ χωράφια τους ἢ γιὰ ξύλα, ἄλλος ἔλεγε νὰ τοὺς ξεπαστρέψουν ὅλους μαζὶ ὅταν θὰ γιόρταζαν τὸ μπαϊράμι τους, καὶ ἄλλος ὑπέδειχνε ἄλλους τρόπους. ’Η τύχη ὅμως ἦρθε ἀπρόοπτος βοηθὸς στὰ σχέδιά τους.

Στὸ Λούψικο οἱ Ζντουκαίοι (πλούσια οἰκογένεια), ἔκαναν ἔνα γάμο. ’Επειδὴ εἶχαν φιλίες (κατ’ ἀνάγκην καὶ εἰκονικὲς) μὲ τοὺς Τούρκους τῆς Βούρμπιανης, θὰ καλούσαν σ’ αὐτὸν ἀρκετοὺς ἀπ’ αὐτούς. Συνεννοήθηκαν λοιπὸν κρυφὰ μὲ τοὺς Ζντουκαίους οἱ Χριστιανοὶ τῆς Βούρμπιανης καὶ τοὺς κάλεσαν ὅλους τοὺς Τουρκαλβανοὺς στὸ γάμο. ’Εκεῖνοι χωρὶς νὰ ὑποψιάζονται τίποτε πήραν τὰ πεσκέσια τους

ρη ἀπὸ τὰ παραπλεύρως ἔκειμματα. ”Ετσι πάνω ἀπ’ τὸ λάκκο εὔκολα καὶ χωρὶς πολλὰ ἔξοδα δημιουργεῖται ἔνα πλάτωμα, 50 — 60 μέτρων βάθος, τὸ διποτὸ δευτροφυτευόμενο, μὲ λεῦκες, ἀφ’ ἐνὸς μὲν θὰ γίνη γέφυρα γιὰ τὸ ἶσο πέρασμα τοῦ δημοσίου δρόμου κι’ ἔνας ἔξαίσιος περίπατος, ἀφ’ ἐτέρου ἔνας ώραῖος κῆπος γιὰ γὰ στηθῆ τὸ Μαυσωλεῖο.

δ) Νὰ καταδληθῇ προσπάθεια νὰ γίνη ὁ παιδικὸς κῆπος, τὸ κληροδότημα ’Ιπποκράτη Νάτση, στὸ οἰκόπεδο Λουκίδη (πίσω ἀπ’ τὸ γραφεῖο τοῦ ΟΤΕ). Τὸ οἰκόπεδο εἶναι μπερδεμένο. ’Ανήκει σὲ ίδιώτη καὶ ἐν μέρει στὸ Δημόσιο. ’Απὸ τὸ Δημόσιο νὰ ζητηθῇ νὰ παραχωρηθῇ τὸ μερίδιό του. Μὲ τὸν ίδιώτη νὰ γίνη ἔνας συμβιβασμός: διαγομή ἢ ἀγορὰ τοῦ ὑμεριδίου του. Εἶναι κρῖμα τόσα λεφτά νὰ μένουν ἀχρησιμοποίητα καὶ νὰ χάνουν κάθε χρόνο τὴν ἀξία τους.

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ Κόνιτσα δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ ἀν δὲν πραγματοποιηθοῦν τὰ παραπάνω, πούναι τὸ πρῶτο βῆμα, μιὰ καλὴ ἀρχὴ γιὰ τὴν ἀναδημουργία της, τὸ ζωντάνειμά της, τὴν ούσιαστικὴ πορόδιο της.

«ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΗΣ»

(δῶρα τους), ἀνέβηκαν καθάλα στὰ ἄλογά τους ὅπλισμένοι ὅπως συνήθιζαν, καὶ τράβηξαν γιὰ τὸ Λούψικο (νῦν Λυκόρραχη).

Οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἔχασαν καιρό. "Ἐστειλαν ἔναν κολαοῦζο νὰ τοὺς παρακολυθάη κρυφά, καὶ οἱ ἄλλοι ἄρπαξαν τὰ καρυοφίλια, ζώστηκαν τὰ γιαταγάνια καὶ τὲς κουμποῦρες, καὶ μόλις νύχτωσε τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ ξημερώνοντας Δευτέρα, πῆγαν καὶ τῷπιασαν πέρα στὴν ποταμιὰ στὸ Κλειδὶ στὸ φετοκίτικο, μακριὰ ἀπὸ τὴ Βούρμπιανη, καὶ κάθησαν ἐκεῖ κρυμμένοι ὡς τὸ δειλινὸ τῆς Δευτέρας, περιμένοντας τοὺς Τούρκους νὰ γυρίσουν.

Κι' ἐκείνοι δὲν ἄργησαν νὰ φανοῦν. Ἐρχόταν καθάλλα, τραγουδώντας εὔθυμα μέσα στὴν ποταμιά, χωρὶς νὰ φαντάζονται τὸ τί τοὺς περίμενε. Σὰν ἔφτασαν στὸ στενώτερο μέρος τοῦ ποταμιοῦ, ἐκεῖ ποὺ πήγαιναν νὰ περάσουν τὸν πόρο, ἀντήχησε μιὰ δυνατὴ μπαταριά. Τὰ καρυοφίλιατῶν Βουρμπιανιτῶν ξέρασαν καυτὸ μολύβι.

Οἱ περισσότεροι Τούρκοι, σκοτωμένοι ἦσαρειὰ λαβωμένοι, ἔγειραν κι' ἔπεσαν κάτω ἀπὸ τ' ἄλογα. Τέσσερις πέντε μονάχα μπόρεσαν νὰ σύρουν τὶς κουμποῦρες των ἥταν κατεβάσουν τὰ ντουφέκια ἀπὸ τὸν ὠμο. Ἀλλὰ πρὶν καλοπροφτάσουν νὰ ἀπαντήσουν στοὺς ἀόρατους ἔχτρούς, δεύτερη μπαταριὰ ἀντήχησε καὶ σωριάστηκαν κι' αὐτοὶ χάμω. Οἱ Χριστιανοὶ προνοητικοὶ καὶ καλοὶ σκοπευτές, δὲν εἶχαν ρίξει ὅλοι ἀντάμα, ἀλλὰ οἱ μισοὶ μονάχα· οὔτε καὶ στὰ κουτουροῦ. Εἶχαν κανονίσει καὶ καθένας σημάδεψε τὸν ἄνθρωπό του. Οἱ ἄλλοι εἶχαν ἀναλάβει τοὺς ὑπολοίπους, ὅπως εἶδαμε, ἐκείνους ποὺ θὰ γλύτωναν ἀπὸ τὴν πρώτη μπαταριά.

Οἱ λίγοι λαβωμένοι Τούρκοι ποὺ ἔπεσαν χάμω ζωντανοί, προσπάθησαν νὰ ἀντισταθοῦν, ἀλλὰ τοῦ κάκου. Τὸ μόνο ποὺ κατόρθωσαν ἦταν νὰ τραυματίσουν ἐλαφρὰ δυὸ τρεῖς Βουρμπιανῖτες πρὶν τοὺς κομματιάσουν αὐτοὶ μὲ τὰ γιαταγάνια τους. "Ἐτοι σκοτώθηκαν ὅλοι οἱ νέιοι καὶ δυναμικοὶ Τούρκοι, χωρὶς νὰ γλυτώσῃ κανεὶς γιὰ μαρτυρία, καὶ ἐμειναν μόνον οἱ γέροντες καὶ τὰ γυναικόπαιδα, ποὺ ἦταν στὸ χωριό.

Βούιξε ὁ τόπος στὰ γύρω χωριά. «Βά-

ρεσαν τοὺς Τούρκους τῆς Βούρμπιανης στὸ Κλειδί». «Ποιός; ποιός?». «Οἱ κλέφτες θὰ τοὺς βάρεσαν», εἶπαν οἱ Βουρμπιανῖτες. «Ἐμεῖς δὲν ξέρομε τίποτε». Εἶχαν προνοήσει δὲ νὰ τοὺς γδύσουν κυριολεκτικὰ ἀπὸ κάθε πολύτιμο ποὺ νὰ δίνουν τὴν ἐντύπωση ὅτι τοὺς ἐλήστεψαν. "Ἐπιασαν κι' ἔκαναν ἀνάφορὰ στὸ Μουσελίμη, ὅπως ἦταν ὄρμηνεμένοι, κι' αὐτὸς ἔστειλε κι' ἔκανε ἀνακρίσεις. 'Αλλὰ κανένας ἄλλος ἀπὸ τὰ γύρω χωριὰ — ἔκτὸς ἀπὸ τὶς τουρκικὲς οἰκογένειες τῆς Βούρμπιανης — δὲν βγῆκε νὰ τοὺς κατηγορήσῃ. "Ἐπειτα, ὅπως εἶδαμε, δὲν ἐπέζησε κανένας ἀπὸ τοὺς Τούρκους ποὺ εἶχαν πάει στὸ γάμο, γιὰ νὰ μαρτυρήσῃ, καὶ ἔτσι, τὸ κακὸ ἀποδόθηκε σὲ κάποια ἀπὸ τὶς ληστρικὲς συμμορίες τοῦ καιροῦ ἐκείνου καὶ ἡ ὑπόθεση ἀποσκεπάστηκε.

Σὰν τόμαθαν διάφοροι συγγενεῖς τῶν σκοτωμένων, ἔτρεξαν ναρθοῦν καὶ νὰ παρηγορήσουν τοὺς δικούς των στὴ Βούρμπιανη. Ἀλλὰ οἱ γερόντοι καὶ τὰ γυναικόπαιδα ἦταν ἀπαρηγόρητοι.

Οἱ Χριστιανοί, οἱ Γκιαούρηδες! μᾶς τόκαμαν αὐτό, αὐτοὶ μᾶς τοὺς σκότωσαν· εἶπαν στοὺς δικούς των.

Οἱ Κολωνιάτες λύσαξαν ἀπὸ τὸ κακό τους, ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ φανερώσουν γιατὶ δὲν ἦταν πολλοὶ καὶ φοβοῦνταν καὶ οἱ ἴδιοι.

Σὰν γύρισαν πίσω στὰ χωριά τους, βλέποντας πὼς οἱ ἀρχὲς τῆς Κόνιτσας ἄφηναν τὸν καιρὸ νὰ περνάῃ χωρὶς νὰ τιμωρήσουν τὴ Βούρμπιανη, ἀποφάσισαν νὰ τὴ χαλάσουν αὐτοὶ μονάχοι τους. Εἴπαμε νομίζω πὼς ἡ κυριαρχία τοῦ Σουλτάνου ἦταν σκιώδης καὶ οἱ Ἀρβανῖτες δὲν τὴν πολυλογάριαζαν. "Ἀρχισαν λοιπὸν νὰ ἐτοιμάζωνται καὶ νὰ μαζεύουν παλληκάρια. Οἱ Βουρμπιανῖτες ὅμως δὲν κοιμόταν, ἐτοιμαζόταν κι' αὐτοί. Κι' ἔτσι, ὅταν οἱ Τούρκοι τῆς Κολώνιας ἔφτασαν ὅπλισμένοι στὴ Τζιούμα καὶ στὸ Μεγάλακκο, μισὴ ὡρα ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό, τοὺς ὑποδέχτηκαν μὲ πυκνὲς μπαταριές. Δυὸ τρεῖς φορὲς ἔκαναν γιουροῦσι νὰ περάσουν, ἀλλὰ στάθηκε ἀδύνατο, οἱ Βουρμπιανῖτες τοὺς τσάκισαν. Γύρισαν πίσω στὴν Κολώνια καταντροπιασμένοι, ἀφοῦ ἄφησαν πίσω ἀρκετοὺς νε-

’ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΜΟΛΙΣΤΗΣ

Ιερέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΓΙΣΙΟΥ

Η Ιερά Μονή Μολίστης τιμάται καὶ σεμιγύεται ἐπ' ὀνόματι τῷ Εἰσοδίῳ τῆς Θεοτόκου.

Ποτὲ ὅμως τὸ πρῶτον καὶ ὑπό τίνος ἰδρύθη καὶ ἐθεμελιώθη αὕτη, τοῦτο μᾶς εἰναι ἀδηλον. Οὐδὲν ἐπίσημον περὶ αὕτης Ἔγγραφον, οὐδεμίᾳ ἀλλη παλαιοτέρα περὶ αὕτης γραπτὴ μαρτυρία. Μόνον ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος ἐγ αὕτῃ Ιεροῦ Εὐαγγελίου

τοῦ Α Φ Ν Θ (1599), καὶ ἐκ μιᾶς πλακὸς μὴ ἐντετοιχισμένης τοῦ ἔτους ζρπ (1672), ως καὶ ἐκ τῆς τεχνοτροπίας τῶν ἀχνῶν ἐξ' αὐτῶν ἀποδεικνύεται ὅτι αὕτη εἰρονολογήτων ἐν τῷ Τέμπλῳ εἰκόνων, μόναι κτίσμα τοῦ ΙΖ αἰῶνος, ἵνα μὴ εἰπωμεν τοῦ ΙΣΤ.

Ἐκτὸς τούτων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐρείπια τῆς πρώτης Μονῆς τὰ δόποια ἀναφέρει καὶ ἡ

κρούς, καὶ μπάστισαν (λεηλάτησαν) κάμποσα σπήτια στὸ Λισκάτσι ἀπ' τὸ κάκο τους.

Οἱ Βουρμπιανῖτες, ποὺ δὲν εἶχαν πάθει τίποτε, μάζεψαν ἀμέσως τὴν ἀλλη μέρα ὅλα τὰ Τούρκικα γυναικόπαιδα καὶ τάδιωξαν ἀπὸ τὸ χωριό τους. Τὰ χωράφια καὶ τὰ σπήτια των τὰ μοιράστηκαν μεταξύ τους. Ἐκεῖ ποὺ ἦταν τὸ τζαμὶ καὶ τὸ σπήτι τοῦ Χότζα τοῦ Ραίμου, ἔφτιασαν οἱ Νατσκᾶδες τὸ σπήτι των καὶ πῆραν καὶ τὰ χωράφια του ἀπάνω ἀπὸ τὸ Ποῦσι. Αὔτοὶ ἦταν ἀτρόμητα παλληκάρια. Ἐπειτα ἀπὸ ἐνάμισυ σχεδὸν αἰῶνα τὸ σπήτι αὐτὸ τὸ ἀγόρασε ὁ Παπανικόλας Παπαναστάσης, ὁ πατέρας τοῦ γέρο Ἀλέξη, ποὺ μᾶς διηγόταν αὐτὲς τὶς ιστορίες.

Οσο γιὰ τοὺς Τούρκους τῆς Κολώνιας, κι' ἄλλες φορὲς δοκίμασαν νὰ χαλάσουν τὴ Βούρμπιανη. Ἀλλὰ τὰ παλληκάρια της, πότε μοναχά τους καὶ πότε μὲ τὴ συμπαράσταση κι' ἄλλων Ἐλλήνων ἀπὸ τὰ γύρω χωριά, τοὺς ὑποδέχτηκαν μὲ τὸ ντουφέκι στὸ χέρι, καὶ συνέτειναν ὅχι ὀλίγο στὸ νὰ παραμείνουν Χριστιανικὰ καὶ Ἐλληνικὰ ὅλα τὰ χωριὰ τῆς Ἐπαρχίας μας.

Ἐτσι λοιπόν, γύρω στὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνος ἔξιλοθρεύτηκαν καὶ ἔλειψαν γιὰ πάντα οἱ Τουρκαλβανοὶ ἀπὸ τὴ Βούρμπιανη, καὶ τὰ μόνα ἴχνη ποὺ ἄφησαν ἦταν τὸ

τζαμὶ ποὺ κατεδαφίστηκε ἀμέσως καὶ ἱ βρύση τοῦ Τούρκου, ποὺ σώζεται ως τὰ σήμερα. Ἡ βρύση αὐτὴ εἶχε καὶ μιὰ πλάκα μὲ τουρκικὴ ἐπιγραφή, ὅπως ἔλεγαν οἱ παλαιότεροι, ἡ ὁποία χάθηκε. Θὰ εἶχε δὲ ἴδιαίτερη σημασία καὶ ἀξία γιὰ τὴν ιστορία τῆς Βούρμπιανης, ἀν ύπηρχε σήμερα, ἡ ἀν τυχὸν ἀνακαλυφθῆ.

Ἐλεύθεροι σχεδὸν τώρα πιὰ (ὅσο ἐλεύθεροι μποροῦσαν νὰ ἦταν οἱ ραγιάδες), οἱ Βουρμπιανῖτες, καὶ δίχως τὸ Τουρκαλβανικὸ καρκίνωμα μέσα στὰ σπλάχνα τοῦ χωριοῦ των, ἄρχισαν νὰ προκόβουν καὶ νὰ προοδεύουν. Πολλοὶ ἀσχολοῦνταν μὲ τὴ γεωργία καὶ κτηνοτροφία, ἀλλὰ καὶ ἀρκετοὶ ἀκολουθοῦσαν τὸ πατροπαράδοτο ἐπάγγελμα τοῦ χτίστου, καὶ ἄρχισαν νὰ ταξιδεύουν στὶς τριγύρω Ἐπαρχίες, ἀναζητῶντας ἐργασία.

Ἀπὸ τὰ παλαιώτερα ἀκόμη χρόνια, χάρη στοὺς καλογέρους τῶν μοναστηριῶν, ἐμάθαιναν ὅπως εἴπαμε καὶ λιγοστὰ γράμματα, (μὲ τὰ Σχολεῖα τῆς Βούρμπιανης θὰ ἀσχοληθοῦμε σὲ εἰδικὸ κεφάλαιο) καὶ ἔτσι ἀρχίσανε σιγὰ - σιγὰ νὰ προοδεύουν καὶ νὰ ἐκπιλιτίζωνται.

Καὶ ἦδη μπαίνομε στὸν δέκατο ὅγδοο αἰῶνα, ἀνοίγεται νέο κεφάλαιο στὴν ιστορία τοῦ χωριοῦ μας.

(Συνεχίζεται)

παράδοσις, ἀπαντῶνται Νοτιοδυτικῶν καὶ εἰς δλίγων μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης Μονῆς. Ἡ ἡδη ὑπάρχουσα, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ μιᾶς ἔξωθεν τοῦ Ἱεροῦ αὐτῆς Βήματος χρονολογίας, ἐθεμελιώθη τὸ ἔτος 1819⁽¹⁾.

Ποῖοι ἀκριβῶς ὑπῆρξαν οἱ λόγοι οἱ ἐποῖοι συγέτειναν εἰς τὸ γὰρ καταπέση καὶ γὰρ ἐρημωθῆ ἢ πρώτη Μονὴ, μᾶς εἶναι καὶ αὐτοὶ ἄδηλοι⁽²⁾).

Ἐχονες διμωζσαφῆ τὴν χρονολογίαν ὅτι ἡ ὑπάρχουσα σήμερον Μονὴ ἐκτίσθη τὸ 1819, δυνάμεθα γὰρ ὑπολογίσωμεν ὅτι τὸ ἐρειπωθέν παλαιὸν κτίριον, θὰ διετηρήθη — μᾶς ἐπιτραπῆ γὰρ παραδεχθῶμεν — 150 ἔτη ἀπὸ τὴν ἀνέγερσίν του.

Ἄφαιροῦντες λοιπὸν ἀπὸ τοῦ 1819 τὰ 150 αὐτὰ ἔτη, εὑρίσκομεν ὅτι ἡ Μονὴ αὐτῇ ὑπῆρχε κατὰ τὸ ἔτος 1669, καὶ οὕτω πλησιάζομεν εἰς τὴν χρονολογίαν τοῦ ἀχοῦ⁽³⁾ (= 1672), τὴν ὁποίαν ἀπαντῶμεν εἰς τὴν μὴ ἐντετοιχισμένην πλάκα τὴν ἐν τῷ κάτω Γυναικωνίτη ἐναποτιθεμένην, χωρὶς διεθαίως γὰρ ἀποκλείωμεν καὶ παλαιοτέραν τῆς Μονῆς ταύτης ὑπαρξίαν.

Πρὸς ὅλα αὐτά, ἀλλὰ καὶ πρὸς περισσοτέραν πίστωσιν τῶν ἴσχυρισμῶν μᾶς ὡς πρὸς τὴν παλαιότητα τῆς Μονῆς ταύτης, παραθέτομεν κατωτέρω καὶ μερικὰς ἐπιγραφὰς καὶ ἐνθυμήσεις ἀπὸ διάφορα Ιερὰ διιδλία τῆς Μονῆς κλπ., ὡς κατωτέρω ἐμφαίνονται.

A'

1 6 7 2

Ἐπὶ πλακὸς μὴ ἐντετοιχισμένης Κεφ. Γράμμασιν «1819 ἵκοδοι μήθη ἔτους ζρπ» (= 1672).

B'

1 7 0 1

Ἐπὶ ἀργυροῦ Σταυροῦ ἀνευ βάσεως, κεκοσμημένου διὰ σμάλτου καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαγώνου ἐπιστυλίου. «ἐκ τῆς ἀγίας Μο(νῆς) Θε(οτόκου) ου τῶν Ἐσοδείων Μόλιστας. Διωνησίου Ἡαιρομονάχου + Δημητρίου, αψα» (= 1701).

Γ'

1 7 0 7

Ἐπὶ τῆς ἐπενδύσεως Ἀγθολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μολιστῆς ἐναποκειμένου ἐν τῷ παλαιῷ Ναῷ ἀγ. Ἀθανα-

σίου. «ἐχιροτωνήθηκα ἐγὼ ὁ Πα(πᾶ) φιλόθεος ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου ἡκονομίας ἔτους αψα» (= 1707) φιλόθεος Ἱερομόναχος».

Δ'

1 7 0 8

Ομοίως εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ Ἀγθολογίου. «εἰς τί κερὸν ἐχιροτωνήθηκα ἐγὼ ὁ πα(πᾶ) καλήγηκος εἰς τοὺς αψη» (= 1708) καὶ ἦμουν χρονὸν 15 τὸν κερὸν ὃπου ἐγγενίασαν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἦταν (ἡ) μέρα παρασκενὴ καὶ ἦταν ἀρχιε(πίσκοπος) φιλ(άρετος)».

E'

1 7 1 4

Ἐπὶ ἀργυρᾶς ἐπενδύσεως Εὐαγγελίου τοῦ 1719 ἐκδόσεως Ν. Γλυκῆ γύρωθεν Κεφ. Γράμμασιν.

«Ἐτοῦτο τὸ θηρον καὶ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἡπάρχη τῆς ἀγιοτάτης Μονῆς τῆς ὑπεραγίας Δεσπόνης ἴμων καὶ ἀγηπαρθένου Μαρίας τοῦ Μοναστηρίου τῆς Μόλιστας διὰ κόπου καὶ μόχθου Ἱγουμένου Νεοφήτη τοῦ Ἡαιρομονάχου + ἐτεληθεὶς ἐν μηνήσι Φλεδαρίου + (ἔτος) ζσλ' ἀπὸ Χριστοῦ + αψαβ» (= 1722).

Ἀγωθεν τῆς ἐν αὐτῷ Βαΐφόρου εἰκόνος.

«Δημήτριος Δημήτριος Νικολίτσα 1714».

Σημείωσις:

Ἐδῶ παρατηροῦμεν ὅτι αἱ δύο ὡς ἀνωτέρω χρονολογίαι δὲν συμφωνοῦσιν. Ἐνῷ τὸ Εὐαγγέλιον ἐξετυπώθη τὸ 1719, πῶς ἦτο δυνατὸν γὰρ εἰργάσθη εἰς αὐτὸν ὁ τεχνίτης τὸ 1714; Φαίνεται, ἡ πλάξη τοῦ φέρουσα τὴν χρονολογίαν τοῦ 1714, ἐλήφθη ἐξ ἀλλού παλαιοτέρου Εὐαγγέλιου καὶ προσηρμόσθη ἐκεῖ, ὃπου σήμερον εὑρίσκεται.

ΣΤ'

1 7 5 9

Ἐπὶ Πανθέκτης ἔσωθεν τῆς ἐπενδύσεως. «τὸ παρὸν βηθλήσιο ἐπηγομαζο-

μένη παντέκτη ήγη (ἀ) φιερομένο στὸ ἄγηνο μοναστήριον τῆς ἡπεραγίας Θεοτόκου μόληστα 1759 σταχόθηκε».

Z'

1780

Ἐπὶ Τριώδιου τοῦ 1778 ἐναποκειμένου ἐν τῷ παλαιῷ Ναῷ ἀγ. Ἀθανασίου εἰς τὸ τέλος.

«εἰς τοὺς χηλήους 1780 σεπτεμβρίου 28 ἦλθεν ὁ παγανηκηφόρος ἀπὸ τὴν βασιλεύουσα εἰς μοναστήρη ὅτι αὐτὸν τὸν χρόνον αὐγούστου 11 ἔγεναν πολλὲς δροχὲς κὲ ὅλον τὸν χειμῶνα ὅπου δὲν θυμᾶτε κανένας».

H'

1781

Ἐν ἀρχῇ Μηναίου Ἰανουαρίου τοῦ 1778 ἐκδόσεως Ν. Σάρρου ἔσωθεν τοῦ ἔξωφύλλου.

«καὶ τὸ παρὸν σὺν τοῖς ἄλλοις ἔγδεκα μηναίοις ἀφιερώθη εἰς τὴν ἀγίαν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εύρισκομένης εἰς χωρίον μόλησταν, ἀγοράσθη δὲ παρὰ τοῦ κύρου Παναγιώτου, υἱοῦ μήτριου ρωμιοῦ εἰς μνημόσυνόν του καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ. Εἰς τοὺς 1781... ἐκ Κονίτζης μελετίου ἥγουμενεύοντος. Προσέτι ἀγόρασεν ὁ αὐτὸς κύρος Παναγιώτης καὶ ἐν Τριώδιον σὺν τούτοις».

Θ'

1781

Ομοίως ἔσωθεν ἔξωφύλλου ἑτέρου Μηναίου τοῦ 1768. «τὰ παρόντα δώδεκα μηναῖα ἀφιερώθησαν εἰς τὴν ἀγίαν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εύρισκομένης εἰς χωρίον μόλισταν, τὰ ὅποια ἥγοράσθησαν γρόσια παρὰ τοῦ τιμιωτάτου κύρου Παναγιώτου Κονητζιώτου καὶ υἱοῦ του μήτριου ρωμιοῦ, τοῦ καὶ Ἐπιτρόπου εἰς μνημόσυνόν του καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ. Εἰς τοὺς 1781: καθὼς καὶ εἰς τὸν Ἰανουαρίον μῆνα τὰ ἴδια ἔγραψα».

Αὐταὶ φίλοι ἀναγνῶσται εἶναι αἱ παλαιότεραι ἐπιγραφαὶ καὶ ἐνθυμήσεις κὶ

ἀφορῶσαι τὴν Ἱερὰν καὶ σεβασμίαν Μονῆγν τῶν Ἐσοδίων τῆς Θεοτόκου Μολίστης. Καὶ ἐκτὸς τῶν ἀγωτέρω ἐπιγραφῶν τούτων, καὶ ἐνθυμήσεων, ἀκολουθοῦν ραὶ ἄλλαι γεώτεραι ἀναφερόμεναι καὶ αὐταὶ εἰς τὴν ἴδιαν Μονὴν, αἱ δποῖαι καὶ ἐδημοσιεύθησαν μετὰ τῶν ἀγωτέρω εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 40 — 41 Διπλοῦν τεῦχος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ἐκδιδομένου Περιοδικοῦ «Ἡπειρωτικὴ Ἐστία» τὸ 1955, σελ. 760. Ἀποδλέποντες δὲ ἡμεῖς εἰς τὸ σύντομον τῆς παρούσης, δὲν θὰ συμπεριλάβωμεν ταύτας ἐδῶ. Ἄλλ' ὁ ἐπιθυμῶν γὰλαβῆ γνῶσιν τῶν γεωτέρων τοῦ 1871 ἐνθυμήσεων τούτων, δις προστρέξῃ εἰς τὸ ὃς ἄγω Περιοδικὸν καὶ ἐκεῖ θὰ εὕρῃ αὐτὰς ἐν λεπτομερείᾳ.

Σὺν ταῖς ἀγωτέρω ἐνθυμήσεσι ἡμεῖς καταχωροῦμεν ἐδῶ καὶ ἐν ἐγοικιαστήριον ἔγγραφον τῆς Μονῆς ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1909 Ἡγουμένου Ἀνθίμου. Τοῦτο φέρει καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Μονῆς μὲν ἀντικανογικῶς κεχαραγμένα τὰ γράμματα εἰς τρόπον ὡστε ἡ ἀναγνωσίς των γὰρ γίνεται ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ αριστερά. Ἡ δὲ ἀξία τοῦ ἔγγραφου τούτου ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι διασώζεται ἐν αὐτῷ ὁ τύπος τῆς παλαιᾶς σφραγίδος τῆς Μονῆς, καὶ τίποτε ἄλλο.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀγῆκε εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Μποτσιφαρίου Δημητρίου Παππᾶ Χρήστου Ἀλεξιπούλου (= Παπαχρηστίδου) εύρεθη δὲ ἡμιεφθαρμένον μεταξὺ ἄλλων ἴδιωτικῶν ἐπιστολῶν καὶ βιβλίων ἀτάκτως ἐρρυμμένων ἐντὸς καλάθου, καὶ περισυνελέγη ὑφ' ἡμῶν παρουσίᾳ τῆς ἐπίσης ἀειμνήστου σήμερον Μάρθας Δ. Παπαχρηστίδου κατὰ τὸ ἔτος 1940, ἥτοι μετὰ δίμηνον ἀπὸ τῆς εἰσδολῆς τῶν Ἰταλῶν καὶ τῆς λεηλασίας ὑπ' αὐτῶν τῆς οἰκίας της. Τοῦτο ἐπιγραφόμενον ἔξωθεν:

«χωράφι Καλόγηρου "Αγ. Χαράλαμπος",
ἔχει ως ἔξης:

«Ο ὑποφαινόμενος "Αγθιμος Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μολίστης δίδω σήμερον εἰς τὸν Δημήτριον Παπᾶ Χρήστου Ἀλεξόπουλον ἐν κομμάτι χωράφι εἰς θέ-

ἘΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ἡΜΕΡΩΝ ἀπὸ τὴν Κόνιτσα 27)7—27)8)1966

Τοῦ κ. ΝΙΚΟΛ. ΤΣΑΚΑ

Τὴν πρωῖαν τῆς 27ης Ιουλίου 1966, ἡμέραν Παρασκευὴν ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τὸ Πρακτορεῖον αὐτοκινήτων Ἰωαννίνων ἥ Θυγάτηρ μου Αἰκατερίνη, ὁ γαμbrός μου κ. Ἰωάννης Βασιώτης καὶ ἐγὼ χαρούμενοι διότι θὰ πατήσωμεν καὶ πάλιν τὰ χώματα τῆς Κονίτσης.

Ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη μὲ ὥθετ κατ’ ἔτος νὰ ἐπιδρέπτομαι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, κατὰ μῆνα Αὔγουστου, ὡς εὑσεβής προσκυνητὴς τὴν ἴδιαιτέραν ἀγαπητὴν Πατρίδα μου Κόνιτσαν. Κατὰ παλαιὰν συγήθειάν μου ἐπανερχόμενος γράφω τὰς ἐντυπώσεις μου ἐξ αὐτῆς.

Πρὶν ἀρχίσω, κρίνω καλὸν νὰ εὐχαριστητοῦων διὰ τῶν ὀλιγῶν τούτων γραμμῶν μου τοὺς πολλοὺς καὶ καλοὺς ἐν μονίτσῃ συγγενεῖς μου, τοὺς περισσοτέρους φίλους καὶ γνωστούς μου καθως καὶ ὄλους τοὺς συμπολίτας καὶ συνεπαρχιώτας μου, οἵτινες μὲ καλωσώρισαν μὲ ἐκδήλωσιν περισσῆς ἀγάπης. Τοὺς εὐχαριστῶ ὄλους καὶ εὐχομαι εἰς τὸν Ὁψιστον Θεόν μας νὰ δῶσῃ εἰς πάντας καὶ εἰς ἐμὲ ὑγείαν διὰ γέαν συνάντησίν μας εἰς Κόνιτσαν τὸν προσεχῆ Αὔγουστον τοῦ 1967.

Καὶ τώρα ἀπὸ ποῦ ν’ ἀρχίσω καὶ ποῦ νὰ τελειώσω γράφων ὅσα εἶδα καὶ ἤκουσα κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 27.7 ἕως 27.8.1966.

Ἡ Κόνιτσα ἔγινε πολὺ ὡραία καὶ διαρ-

σιν Ἀγιον Χαράλαμπον οὗ τὰ σύνορα διαλαμβάνει τὸ νόμιμον ταπὶ διὰ Γιάρ Χακί* διὰ τριάκοντα ἔτη ἀρ. 30 ὁ δόποιος θὰ δίδη κατ’ ἔτος εἰς τοὺς κατὰ καιρούς Ἡγουμένους Γρόσια ἐκατὸν δέκα (ἀριθ. 110).

(Συνεχίζεται)

κῶς ὀμορφαίνει, τὰ 1000 ἢ 1200 ὄλοκά θαρα υιωροφα καὶ μερικὰ τριωροφα σπιτια της ειγαι θουτιγμενα μεσα εις τὰ φυλλωματα τῶν οενυρων τῶν κήπων. Αἱ αὐλαι αγθοστολισμέναι μὲ ποικιλίαν ἀνθέων προξενοῦν εὐχάριστον διάθεσιν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας. Ἐκτὸς τῆς ἀφθόγου θλαστήσεως, κήπων, δευδροστοιχιῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν εἰς Κόνιτσαν πλαισιώνη μεγάλη ἔκτασις πευκόφυτος καὶ ἐλατόφυτος καὶ ἡ πρὸς τὴν πεδιάδα τὸν ποταμὸν Ἀῶν καὶ τὸ πλούσιον καὶ καταπράσινον δάσος θέα εἶναι ὑπέροχος καὶ ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐπεσκέφθημεν τὸν Σεπτὸν Ιεράρχην μας κ. Χριστόφορον διὰ τὸν ὁποῖον δίκαιον εἶναι γὰρ γραφοῦν πολλά, διότι κατέκτησε μὲ τὴν δραστηριότητα καὶ Ἀγιότητά του τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν ὄλων τῶν Κονίτσιων τῶν. Ὅπο τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ λίαν μορφωμένου Ιεροκήρυκος — Ἀρχιμανδρίτου κ. Ιεροθέου, ἐπεσκέφθημεν δλα τὰ διαμερίσματα τῆς μεγάλης οἰκοδομῆς ἔνθα τὰ γραψεῖα τῆς Μητροπόλεως, ὁ ἰδιωτικὸς ναΐσκος τῆς Ἀγ. Τριάδος καὶ ἡ κατοικία τοῦ Ἀρχιερέως. Ὅλα ὡραία, δλα καλὰ, δλα ἐν πλήρει τάξει. Τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον Κονίτσης, μερίμνη τοῦ Δεσπότου μας ἥλλαξε δψιν καὶ μορφήν.

Πολὺ ὀμοιάζει ως γεόδιμητον. Αἱ περιποιήσεις τοῦ καλοῦ μας πνευματικοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἀξιοτίμου ἀδελφῆς του μᾶς καθυποχρέωσαν. Κατόπιν ἐπεσκέφθημεν τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἀπαστράπτοντα ἀπὸ καθαριότητα καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ἐν τάξει, χάριν τοῦ ἀεικινήτου καὶ τοῦ ἰδεολόγου κ. Κ. Τζάλλα. Μὲ τὴν σειρὰν ἐπεσκέφθημεν τοὺς

γαρ ούς τών Ἀγ. Ἀποστόλων, τὴν Ἀγ. Βαρθόραν, τὴν Παναγίαν. Τελευταίως ἐπεσκέψθημεν καὶ τὴν γεόκτιστον ἐκκλησίαν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης ἡ ὁποία ώς γέα ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις. Ἡ ἐκκλησία αὕτη λόγω τάματος εὔσεβοῦς κυρίας καὶ τῇ συγκαταθέσῃ καὶ δοηθείᾳ τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Χριστοφόρου ἔγινε δυσιεύπόστατος καὶ μετονομάσθη «Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης καὶ Ἀγ. Φανουρίου». Εύρισκόμενοι εἰς Κόνιτσαν ἐτέλεσαμεν τὴν πρώτην ἐπ' ὀγόματι Ἀγ. Φανουρίου λειτουργίαν τὴν 27ην Αὐγούστου κατὰ τὴν ὁποίαν ἑορτάζεται συμφώνως μὲ τὸ ἑορτολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου ἐκκλησίας ἡ ἑορτὴ Ἀγ. Φανουρίου.

Ἐλπίζομεν δτὶ οἱ κάτοικοι τῆς Κονίτσης καὶ τῶν πέριξ χωρίων θὰ τιμήσουν δεόντως τὸν θαυματουργὸν Ἀγ. Φανουρίον ὅστις εἰς Ἀθήνας λατρεύεται ποικιλοτρόπως διὰ τὰ πολλὰ θαύματα τὰ ὅποια γίγονται εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους. Κατὰ σύστασιν τοῦ Μητροπολίτου μας ὁ κατὰ πάντα καλὸς ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας καὶ φίλος Παπαθανάσης κάθε Δευτέραν τῆς ἑδομάδος θὰ τελῇ δέησιν πρὸς τὸν Ἀγ. Φανουρίον.

Εἶπα δτὶ ὁ ἵερὸς γαδὸς Ἀγίων Κωνσταντίνου Ἐλένης καὶ Φανουρίου εἶναι γεόδημητος καὶ ἔνεκα τούτου ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις. Μὲ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις ποιῶ ἐκκλησιν πρὸς ὅλους τοὺς ἐντὸς καὶ τοὺς μακρὰν τῆς Κονίτσης εύρισκομένους Κονίτσιώτας τοὺς ἐπαρχιώτας, τοὺς φίλους τῆς Κονίτσης καὶ παντὸς φιλοχρήστου τιμῶντος τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου, Ἐλένης, Φανουρίου, ἥγα δοηθήσουν τὴν θεάρεστον προσπάθειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐφημέριου Παπα—Θανατίου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ.

Τοὺς κ. δωρητὰς τοῦ Ναοῦ θὰ περιβάλλουν μὲ ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν ὅλοι οἱ κάτοικοι Κονίτσης καὶ οἱ Ἀγιοί Κωνσταντίνος Ἐλένη καὶ Φανουρίος θὰ ἔχουσιν αὐτοὺς ὑπὸ τὴν προστασίαν των.

Ἐνεργείᾳ τοῦ Μητροπολίτου ἡ Κόνιτσα ἔχει καλειμάριαρον Πνευματικὴν Στέγην μὲ Γραφεῖα αιθούσας συνεδριάσε-

ων καὶ διαλέξεων, κινηματογράφου, αιθούσας Κατηχητικοῦ Σχολείου, πλουσίαν διδλιοθήκην, διευθυνομένην παρὰ τοῦ ἀκουράστου καὶ δραστηρίου κ. Ἀχ. Κολιοῦ.

Ἐχει γεωργικὴν σχολὴν τὴν Ἀγαγγωστοπούλιον μὲ Διευθυντὴν τὸν κ. Τζιόραν μὲ 50 μαθητὰς. Τὸ δρφανατροφεῖον μὲ Διευθυντὴν τὸν κ. Παπᾶν μὲ 185 τροφίμους, τὸ οίκοτροφεῖον, τὸν παιδικὸν σταθμὸν, ιστριωτικὴν Λέσχην, γοσοκομεῖον, κτηνιατρεῖον, τυροκομεῖον, δασαρχεῖον, πλῆρες Γυμνάσιον μὲ 500 μαθητὰς, 4 δημοτικὰ σχολεῖα καὶ 3 νηπιαγωγεῖα μὲ σύνολον ἑτέρων 500 μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, τὴν ταπητουργικὴν σχολὴν μὲ διευθυντὴν τὸν κ. Δαμιανὸν Παπάζογλου μὲ 55 μαθητριὰς. Τὰ παραγόμενα χαλιά, καθ' ὅμολογίαν τοῦ ἐνταῦθα ταπητουργικοῦ ὄργανισμοῦ, εἶναι τὰ πλέον ἔξαιρετικὰ ἀπὸ τὰ τῶν ἄλλων ὅμοιειδῶν σχολῶν τοῦ κράτους, ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐργαζομένων εἶναι ἀπὸ 40-60 δραχμὰς ἡμερησίων. Καταβάλλεται προσπάθεια αἰδημένως τῶν ἡμερομισθίων. Τὸ Διεθνὲς κέντρον τῶν ἐκκλησιῶν παρέχει εἰς τὰς μαθητριὰς τῆς σχολῆς τὸ μεσημεριανὸν ἀρχετὰ καλὸν συσσίτιον.

Ἐπεσκέψθημεν τὸ Βοϊδομάτην ποταμὸν ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὅποιον ἀρέσκεται γὰρ ψαρεύη πέστροφες ἡ Βασιλομήτωρ Φρειδερίκη. Τοποθεσία ἔξοχως μαγευτική. Ἐπίσης ἐπεσκέψθημεν τὴν Παιδούπολιν Κονίτσης (κατασκήνωσιν) ἔθαυμάσαιμεν τὸ ἔξαιρετικὸν τοπίον καὶ τὰς πολιτελεῖς καὶ πολιτισμένας ἐγκαταστάσεις εἰς τὰς ὁποίας στεγάζονται 185 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι. Ἐφιλοξενήθημεν δύο ἡμερούχτια εἰς τὴν Μονὴν Μολυβδοσκεπάστου. Οἱ ἱερεὺς - Ἡγούμενος μὲ τὰς περιποιήσεις του θὰ μᾶς εἶναι ἀλησμόνητος.

Ἡ Κόνιτσα ἔχει ἀξιόλογον ἐμπορικὴν κίνησιν ἡ συγκοινωνία μὲ τὰ Ἰωάννινα γίνεται μὲ πέντε λεωφορεῖα ἡμερησίως, μὲ ἀρκετὲς κοῦρσες καὶ πολλὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα μὲ τὰ ὅποια μεταφέρονται ἐξ Ἰωαννίνων πάσης φύσεως ἐμπορεύματα καὶ ἐκ Κονίτσης δι'. Ἰωάννινα προϊόντα τῆς ἐπαρχίας καὶ ἴδιως ἔυλεία καὶ κηπευτικά.

Ἴδιαίτερα λεωφορεῖα πηγαινοέρχονται ἀπὸ Κόνιτσαν δι' ἐπαρχίαν καὶ τανάπαλιν.

Καὶ τώρα δύλιγα τινὰ διὰ τὸ ὑπὸ σύστασιν μουσεῖον Κογίστης.

Ο συμπολίτης μας κ. Ιωάν. Λυμπερόπουλος εἰς τὴν πατρικὴν ἀρχοντικὴν κατοικίαν οἰκοδόμησεν ἔνα θάλαμον τὸν ὃ ποιὸ ἐπλούτισεν μὲ διάφορα ἀντικείμενα ἀρχαιολογικῆς ἀξίας καὶ ἴδιως οἰκιακὰ σκεύη, μπρίκια, κιοῦμια, λεγένια, ταψία, μαγγάλια, λανάρια, τσικρίκια, γνουμπόλες, πλόσκες, μπούκλους, οὐκλαές κ. λ. π. δι' ὅλα αὐτὰ δ κ. Λυμπερόπουλος εἶναι ἀξιος πολλῶν συγχαρητηρίων καὶ ἐπαίγων. Εὐτύχημα θὰ εἶναι ἂν ἡ πρωτιθουλία αὕτη τοῦ κ. Λυμπεροπούλου εὕρη βοηθούς συνεχιστὰς καὶ μιμητάς.

Κατ' ἐπανάλειψιν ἐπεσκέφθην τὸν κ. Ντιγόπουλον Δήμαρχον Κογίστης τοῦ ὄποίου ἐθαύμασα τὴν δραστηριότητα καὶ ἀγάπην του πρὸς τὴν Κόγιτσαν. Ἐπίσης ἐπεσκέφθην κατ' οἶκον καὶ εἰς τὸ γραφεῖον του τὸν τέως Δήμαρχον κ. Κ. Ρούσσην τὸν ὑπέροχον αὐτὸν καὶ φλογερὸν Κογίστιώτην τοῦ ὄποίου τὰ ἔργα κατέστησαν αὐτὸν λίαν ἀγαπητὸν καὶ συμπαθῆ.

Εὑρισκόμενος εἰς Κόγιτσαν πολλοί-πλεῖστοι μοῦ ἔξεφρασαν παράπονα διὰ τὴν πενιχρὰν ἐμφάνισιν τοῦ περιοδικοῦ μας «ΚΟΝΙΤΣΑ» διὰ τὴν ἀταξίαν τῆς ἐκδόσεως ἀλλωτε μηνιαίον καὶ ἀλλωτε δίμηνον καὶ τρίμηνον. Διὰ τὴν αὖξησιν τῆς ἐτησίας συγδρομῆς ἀπὸ 60 εἰς 100 δραχμάς

Τὴνέπι 5 ἔτη ἐκδοσίν του μὲ 16 μόνον σελίδας τὰς ὄποιας πολλάκις καλύπτουν ἄρθρα 4-5 καὶ 6 σελίδων.

Αντί ἀπαντήσεως εἰς ὅλα αὐτὰ προτίμησα σιωπὴνδιὰ νὰ μὴ ρίψω πετρέλαιον εἰς τὴν πυράν καὶ νὰ μὴ ξύσω ὑπαρχούσας πληγάς.

Ἐς τὴν Κόγιτσαν ἀγγοοῦν τελείως τὴν ὑπαρξιν Συγδέσμου Κογιτσιωτῶν «ΑΩΟΣ» διότι οὔτε ἀκούεται οὔτε φαίνεται πουθενά.

Συγεδριάσεις Συμβουλίων ἢ γενικὲς Συνελεύσεις δὲν γίνονται. Ο Σύγδεσμός μας μετετράπη ἀτυχῶς εἰς ἴδιωτικὴν ἐπιχείρησιν τῶν δύλιγων. Κατάντημα οἰκτρὸν καὶ ἀπαράδεκτον. Προκειμένου γὰ ἀναχωρήσω, ἐκ Κογίστης ἐπεσκέφθην καὶ ἀπεχαιρέτησα τὰ περισσότερα τῶν ἄνω Ίδρυμάτων.

= ΧΗΜΕΙΟΤΑΤΑ =

Ο δρόμος ποὺ θὰ συνδέσῃ τὴν "Ηπειρο μὲ τὴ Μακεδονία δὲν εἶναι ρουσφέτι πρὸς κανένα. Εἶναι Ἐθνικὴ Ἀνάγκη. Καὶ σὰν τέτοια πρέπει νὰ τὴν ἴδῃ καὶ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ἐλληνικὴ Κυβέρνηση. Πολὺ λίγο θὰ ἔξυπηρτήσῃ ἐμᾶς καὶ ΑΦΑΝΤΑΣΤΩΣ περισσότερο τὴν Ἐθνικὴ Οἰκονομία. Καὶ δὲν εἶναι που θὰ βοηθήσῃ τὸν Τουρισμό, τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Ἐμπορίου ἀνάμεσα στὴν "Ηπειρο καὶ τὴ Μακεδονία καὶ τὴν ἀξιοποίηση τῶν δασικῶν περιοχῶν ἀπὸ δπου θὰ περάσῃ

Εἶναι κυρίως γιατὶ θὰ βοηθήσῃ κατὰ τρόπο ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟ τίς ἔξαγωγὲς τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων, κυρίως, τῶν φρούτων καὶ λαχανικῶν τῆς Μακεδ. πρὸς τὴν Κεν. Εύρωπη. Θὰ τὰ φέρη, ἂν ὅχι σὲ πλεονεκτικῇ θέσῃ, τουλάχιστον στὴν ἴδια θέση ἀπὸ ἀποψη συναγωνισμοῦ μὲ τὰ Ἰταλικὰ καὶ Ἰσπανικὰ προϊόντα. Μὲ τὸ δρόμο αὐτὸ (δπως φαινεται ἀπὸ τὴ σχετικὴ μελέτη ποὺ ἔκαμε ἡ ἐταιρία «ΤΕΧΝΙΚΟΝ»), τὰ ὄπωροκηπευτικὰ τῆς Μακεδονίας θὰ φθάνουν στὰ κέντρα καταναλώσεως τῆς Κεντρικῆς Εύρωπης ἐντὸς 2,5 ἡμερῶν, ἐνῶ σήμερα χρειάζονται 6 — 12 ἡμέρες. Καὶ ὁ χρόνος αὐτὸς εἶναι ἀποφασιστικὸς γιὰ τὴ διάθεσή των στὶς ἀγορὲς τῆς Εύρωπης, δταν μάλιστα ἔχουν νὰ συναγωνισθοῦν τὰ Ἰταλικὰ ὅμοειδῆ προϊόντα (ὑποδεέστερα σὲ ποιότητα), τὰ ὄποια δημως φθάνουν φρέσκα στὶς ἴδιες ἀγορὲς καὶ μὲ φθηνότερο κόστος μεταφορᾶς. Μάλιστα, θεωρεῖται ὅτι θὰ συνέβαλε πολὺ στὴν προώθηση τῶν ἔξαγωγῶν μας πρὸς τὴν Κεντρικὴ Εύρωπη, ἂν παράλληλα κατασκευάζονταν καὶ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ποὺ θὰ συνέδεε τὴν Μακεδονία ἡ τὴ Θεσσαλία μὲ τὴν "Ηπειρο (μὲ μιὰ ἀπὸ τὶς λεγόμενες Πύλες Ἐξόδου τῆς Δυτικῆς Ελλάδος, Πρέβεζα ἢ Ηγουμενίτσα), γιατὶ αὐτὸ θὰ ἔρριχνε τὸ κόστος τῆς μεταφορᾶς κατὰ ποσοστὸ τουλάχιστον 35%, ποὺ δὲν εἶναι καθόλου ἀσήμαντο γιὰ τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμό. Ο δρόμος Μακεδονίας — "Ηπείρου εἶναι ζωτικῆς σημασίας καὶ βαθμοῦ κατεπείγοντος γιὰ τὴν Ἐλληνικὴ οἰκονομία, γιατὶ ἀποτελεῖ κατὰ κοινὴν πλέον ὅμολογίαν τὸν δρόμον διεισδύσεώς μας στὴν Κοινὴ Ἀγορὰ κατὰ τὸν ταχύτερο, ἀσφαλέστερο καὶ εύνοικότερο δυνατὸ τρόπο.

2. Φυσικά, ἂν δὲν ὑπῆρχε τὸ περιοδικὸ «Κόγιτσα», θὰ είμαστε δλοι εύχαριστημένοι καὶ θὰ είχαμε γιὰ κάτι ἄλλο νὰ γκρινιάσουμε, καὶ κάτι ἄλλο νὰ κατηγορήσουμε. «Εἴθισται γὰρ τοῖς....» Τώρα ποὺ ἔχουμε τὸ περιοδικό... Αὐτὸ μᾶς φταίει. Καὶ τὰ βάζουμε μαζί του. Καὶ λέμε, δ,τι μποροῦμε.

"Άλλος παραπονεῖται πώς δὲν γράφουμε πολλὰ πράγματα γιὰ τὸ χωριό του. "Άλλος γιατὶ μᾶς διέφυγε νὰ γράψουμε γιὰ τὰ βαφτίσια τοῦ γυιοῦ του. "Άλλος γιατὶ γράφουν γὶ ἴδιοι καὶ οἱ ἴδιοι. "Άλλος γιατὶ ὁ τάδε ποὺ ἔγραψε παινοῦσε τὸ σόῃ του σὰν ἀρχοτικὸ κι' αὐτουνοῦ τοῦ κακοφάνηκε γιατὶ δὲν βρέθηκε κάποιος ὄλλος νὰ γράψῃ καὶ γιὰ τὸ δικό του τὸ σόῃ. "Άλλος γιατὶ τὸ περιοδικὸ βγαίνει μόνο σὲ 16 Σελίδες, ἐνῶ θάπρεπε νὰ βγαίνῃ σέ 48 λ.χ. σελίδες. "Άλλος γιατὶ τὰ ἄρθρα ποὺ δημοσιεύουμε καμμιὰ φορὰ ξεπερνοῦν τὶς 6 σελίδες κλπ. κλπ.

Κανένας δὲ σκέφθηκε νὰ εἴπῃ: «Γάρ τι γίνεται αὐτὸ τὸ «έρμο» περιοδικό. Μὲ τί μόχθους. Μὲ τί προσπάθειες. Μὲ τί χρήματα». Οταν παντοῦ συναντάμε τὴν ΑΠΡΟΘΥΜΙΑ. Κι ἐντελῶς ἐξαίρεση εἶναι ἡ συμπαράσταση. Οταν παρακαλοῦμε ἀνθρώπους νὰ γράψουν κι αὐτοὶ ἀδιαφοροῦν. Οταν συρόμαστε στὰ πόδια ὠρισμένων, πέντε καὶ δέκα φορὲς καμμιὰ φορὰ γιὰ νὰ πληρώσουν τὴ συνδρομή. Κι αὐτοὶ ἵσαμε ποὺ δὲν μᾶς βρίζουν. Καὶ βρίσκουν προφάσεις πώς τοὺς φταίει τὸ περιοδικό, καὶ γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴ μὴ πληρωμὴ κλπ.

Τὸ εὔκολο σχόλιο, ἡ κατηγόρια, καὶ καμμιὰ φορὰ ἡ συκοφαντία, εἶναι πράγματα γιὰ τὰ ὅποια δὲν πληρώνουμε φόρο. Καὶ τ' ἀμολάμε ἀσυλλόγιστα.

Τέσσαρες εἶναι οἱ κατηγορίες τῶν κατηγορούντων τὸ περιοδικό:

Πρωτη: Ἐκεῖνοι ποὺ τσιγκουνεύονται τὴ συνδρομὴ (τοὺς κακοφαίνεται νὰ πληρώσουν) καὶ βρίσκουν σὰν πρόφαση ὅτι δὲν τοὺς ἀρέσει τὸ περιοδικό. Δεύτερη: Οἱ ἄνθρωποι ποὺ τῶχουν σὲ κακὸ νὰ εἴπουν καλὸ γιὰ κανένα. Γι' αὐτοὺς ποὺ λέει ὁ λαὸς πώς ἀν καταπιοῦν τὸ σάλιο τους φαρμακώνονται. Τρίτη: Αὔτοὶ ποὺ ἡ κρυφή τους φιλοδοξία θὰ ἥταν: Νὰ τρέχουν οἱ ὄλλοι, νὰ βασανίζονται οἱ ὄλλοι, νὰ τοὺς τάχουν ἔτοιμα οἱ ὄλλοι, κι' αὐτοὶ..... νὰ φέρωνται σὰν διευθυντὰι τοῦ περιοδικοῦ (ψιλῷ τίτλῳ). Ή ἀπότερη ἐπιθυμία τους μάλιστα θὰ ἥταν νὰ μὴ παίρνουν τὴν πέννα νὰ γράψουν καὶ δμως..... τὸ περιοδικὸ νὰ εἶναι γεμάτο ἀπὸ τὰ ἄρθρα τους. Μὲ ἄρθρα ποὺ θὰ φέρουν τὸ σημαντικό τους. Πλατύ φαρδύ. Γιατὶ γιαυτοὺς σημασία δὲν ἔχει τί θὰ γράψῃ τὸ περιοδικό. Σημασία ἔχει τὸ σημαντικό τους.

Καὶ τέταρτη: Οἱ εἰλικρινεῖς. Αὔτοὶ ποὺ καμμιὰ φορά, ἅμεσα ἡ ἔμμεσα τοὺς ἔθιξε τὸ περιοδικό, ἡ ποὺ πραγματικὰ βρίσκουν ἐλαττώματα καὶ τίμια μᾶς τὰ λένε. Δυστυχῶς, γιὰ ὄλες τὶς ὄλλες κατηγορίες, πλὴν τῆς τελευταίας, δὲν ἔχουμε φάρμακο νὰ τὶς θεραπεύσουμε. "Εξω ἀπὸ τὸ νὰ ἔξακολουθοῦμε τὴν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ. Καὶ λυπούμαστε εἰλικρινά, ποὺ γιὰ λόγους ἐγγενεῖς δὲν μποροῦμε νάχουμε διάλογο μαζύ τους.

Γιὰ τὴν τελευταία κατηγορία δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ τοὺς ζητήσουμε συγγνώμη. Πρέπει

Η συμπατριώτισσά μας Αἰκατερίνη Προκοπίου, προσέφερεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν «Ἄγιοι Ἀπόστολοι — Μολυβδοσκεπάστου» διὰ μέσου τῆς «Ἀδελφότητος Μολυβδοσκεπαστινῶν Κονίτσης Η Παναγία Μολυβδοσκεπάστου», καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἐν Η.Π.Α. ἀποβιώσαντος συζύγου της Ἀχιλλέως Προκοπίου, τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 500.

Εἰς Ἀθήνας ἀπεβίωσεν ὁ ἄλλοτε καθηγητὴς εἰς Κόνιτσαν Θεόδωρος Ψυχάρης.

Γάμοι

Ἐτελέσθησαν εἰς Ἀθήνας οἱ γάμοι τῶν κ.κ. Μιλτιάδη Γκίζα, Υπολ)γοῦ Πεζικοῦ, μετὰ τῆς δίδος Ἐλσας θυγ. Γεωργ. Καρατζήμα, καὶ Νικολάου Ἀλ. Φλώρου, μετὰ τῆς δίδος Σοφίας θυγ. Ανασ. Τσολάκου.

Τὴν 15ην Αύγουστου ἐ. ἔ. ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Κολυμβήθρας τὸ ἄρρεν τέκνον του ὁ συμ-

νὰ καταλάβουν ὅτι δὲν ἔχουμε πρόθεση νὰ θίξουμε κανένα, πὼς κάθε σωστὴ ὑπόδειξη γίνεται εύπρόσδεκτα δεκτή. Πὼς ὅτι δὲν γίνεται ὄφείλεται σὲ ἀντικειμενικὴ ἀδυναμία. Τοὺς θεωροῦμε συμπαραστάτες μας. Κι' ἐλπίζουμε ὅτι στὸ βάθος μᾶς ἀγαποῦν. Ή προσπάθειά μας εἶναι εἰλικρινής. Καὶ κρατιέται μὲ θυσίες. Σκοπός μας εἶναι ἡ ἔξυπηρέτηση τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης. Καὶ ΤΙΠΟΤΑ ΆΛΛΟ. Επιθυμοῦμε νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ κρατήσουμε τὴν «Κόνιτσα» σὲ κάποια «Ποιότητα». Νὰ κρατήσουμε μακριὰ ἀπὸ τὴν τρέχουσα ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Μακριὰ ἀπὸ τὰ «λι 6 ανωτάτα», τοὺς «ὕμνους», καὶ τὶς «κολακείες» τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ὄλλο, ἀνάμεσα σε ζωντανοὺς ἀνθρώπους. Μακριὰ ἀπ' τὰ μεγάλα — χωρὶς ζουμὶ — λόγια. Μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ οὐσία της.

Καὶ πρὸ παντὸς ἡ ούσιαστικὴ Ἀγάπη γιὰ τὸν τόπο μας. Τὴν Ἐπαρχία μας.

3. Ποιούμεθα ΕΚΚΛΗΣΙΝ
εἰς ὄλους τοὺς ἀναγνῶστες μας νὰ καταβάλουν τὴ συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ, διότι ἡ συνέχισις τῆς ἐκδόσεώς του καθίσταται προβληματική. Ακόμη, δσοι μποροῦν νὰ γράψουν γιὰ τὸ περιοδικό μας. Οἱ στήλες του εἶναι γιὰ ὄλους ἀνοικτές.

Τέλος της Ιωαννίνων

(Τοῦ μονίμου
άνταποκριτοῦ
μας)

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Δωδώνης μετέβησαν ὀλίγοι μεμονωμένοι Κονίτσιώτες, ἀλλὰ τὸ ἐνταῦθα Παράρτημα τῆς Ε.Η.Μ. ἡδράνησε μὴ διοργανώσαν ἔστω καὶ δι' ἐνὸς λεωφορείου ἐκδρομήν. Πολλοὶ Κονίτσιώτες ἥθελαν νὰ μεδοῦν, ἀλλὰ διαλογιζόμενοι τὴν ἐν Ιωαννίνοις διανυκτέρευσιν καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς ἔξευρέσεως κλίνης εἰς τὰ ὑπερπλήρη ξενοδοχεῖα κ. λ.π., δὲν τὸ ἀπεφάσισαν. 'Εὰν ὅμως ὑπῆρχον ἔνα — δύο λεωφορεῖα, τὰ δόποια θὰ μετέβαινον κατ' εὔθειαν Κόνιτσα — Δωδώνη καὶ θὰ ἐπέστρεφον πάλιν τὴν νύκτα, πολλοὶ θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὰς ἑορτάς.

Μὲ τὸν ἀφόρητον καύσωνα τοῦ θέρους, τὰ Δημοτικὰ ἀποχωρητήρια παρουσιάζουν οἰκτρὸν θέαμα, παραμένοντα καὶ ἐπὶ μίαν ἐνίοτε ἐβδομάδα ἀκάθαρτα. 'Υπεδείξαμεν ἄλλοτε τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἡτο δυνατὸν φορολογουμένων λογικῶς κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον τῶν καταστημάτων, νὰ ἀμειφθῇ κανονικῶς ὁ ὁδοκαθαριστής καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐφ' ἄπαξ τουλάχιστον καθ' ἡμέραν καθαριότητά των.

'Αφίχθη καὶ περιόδευσεν εἰς διάφορα χωρία τῆς 'Επαρχίας μας ὁ δικηγόρος καὶ πολιτευτὴς κ. Ναπ. Μπάρκης.

'Η ἐπέτειος τῆς νίκης τοῦ Γράμμου ἑορτάσθη ἐφέτος μὲ τὴν προσέλευσιν πολλῶν ἐπισήμων καὶ πλήθους κόσμου, τόσον εἰς τὸ μνημεῖον Γράμμου ἐπὶ τοῦ ὑψώματος 2160, ὅσον καὶ εἰς Κόνιτσαν.

Εἰς Γράμμον, ὅπου ἐψάλη ἐπιμημόσυνος δέησις χοροσταντούτων τῶν Μητροπολιτῶν κ. κ. Ιωαννίνων Σεραφείμ, Γιρεβέζης Στυλιανοῦ, καὶ Παραμυθίας Τίτου, ἀνήλιθον πολλοὶ ἐπίσημοι· ὅπως ὁ 'Υφυπουργὸς συντονισμοῦ κ. φ. Πιτούλης, ὁ εα ἀντιστράτηγος κ. Θ. Τσακαλῶτος, ὁ Γεν. 'Επιθεωρητὴς στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. Γ. Λεβέντης, οἱ κ.κ. Νομάρχαι Ιωαννίνων, Θεοπρωτίας καὶ 'Αρτης, ὁ διοικητὴς τῆς VIII Μεραρχίας κ. Σ. Σκληρός, ὁ ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροκῆς 'Ηπείρου, οἱ κ.κ. Δήμαρχοι Ιωαννίνων, 'Αρτης, 'Ηγουμενίτης, Πάργης, καὶ Κονίτσης, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Κατετέθησαν δὲ πάρα πολλοὶ στέφανοι εἰς τὸ μνημεῖον Γράμμου, ὑπὸ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων πολλῶν ἀρχῶν, Συλλόγων

πατριώτης μας Κων/νος Χαραλ. Κατσένης ἐκ Βουρμπιάνης, δώσας εἰς αὐτὸ τὸ δνομα Χαράλαμπος.

'Ανάδοχος παρέστη ὁ Ιατρὸς μαιευτὴρ γυναικολόγος κ. Γεώργιος Παπαλουκᾶς.

καὶ Σωματείων, καὶ ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς 'Ελλάδος ὄργανώσεων τῶν 'Εφέδρων ἀξιωματικῶν.

Εἰς Κόνιτσαν ἔλαβον χώραν ἄλλαι ἐκδηλώσεις. Λαϊκοὶ χοροὶ τῶν Χωρευτικῶν 'Ομίλων Ιωαννίνων καὶ Ζήτσης καὶ νεανίδων τῆς Κονίτσης μὲ τοπικὰς ἐνδυμασίας, νέα ἐπιμημόσυνος δέησις καὶ κατάθεσις στεφάνων, ὅμιλοι ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων κ.κ. Χριστοφόρου Κονίτσης καὶ Τίτου Παραμυθίας, ὑπὸ τοῦ 'Υφυπουργοῦ κ. Παπαδημητρίου καὶ ὑπὸ τοῦ ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ Διευθυντοῦ 'Υπουργείου Προνοίας κ. Ε. Πουλαντζᾶ.

Πληροφορούμεθα ὅτι συντόμως θὰ λειτουργήσῃ Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον εἰς Παλαιοσέλιον.

Τὴν 30 - 8 - 66 ἐτραυματίσθη ὑπὸ καταπεσόντος ὄγκολιθου εἰς τὸ λατομεῖον Γλάκας — 'Εξοχῆς, ὁ ἐκ τοῦ χωρίου 'Εξοχῆς λατόμος Βασίλειος Μαρκάτης.

Τὴν 1 - 9 - 66 ἔπεσεν ἡ πρώτη κανονικὴ βροχή, ἔπειτα ἀπὸ δίμηνον ἀνομβρίαν καὶ ὁ καιρὸς μετεβλήθη εἰς δροσερόν.

Εἰς τὸ χωρίον 'Αγια Παρασκευὴ ὁ 14ετὴς Βασίλειος Σαμαρᾶς, παίζων καὶ ἀστειζόμενος ἐτραυμάτισεν διὰ ψαλίδος τὸν ἀδελφόν του Γεώργιον ἐτῶν 12, εἰς τὸν μηρόν.

Τὴν 1 - 9 - 66 ἔληξεν καὶ ἡ δευτέρα Κατασκηνωτικὴ περίοδος τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων Κονίτσης — Πεκλαρίου καὶ οἱ 160 τρόφιμοι τῶν ἐπανῆλθον εἰς τὰς ἑστίας των.

Τὴν 3 - 9 - 66 τὸ ὑπ' ἀριθ. 151.164 φορτηγὸν αὐτοκίνητον διδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Χρ. Ζάρου, ἐτραυμάτισεν θανασίμως (ἐκπνεύσαντα μετὰ πάροδον μιᾶς ὥρας) παρὰ τὴν "Ἐνωσιν Συνεταιρισμῶν ἐν Κ. Κονίτση τὸν ἔξαετη παῖδα Παντελήν Σ. Παναγιωτίδου, ἐμφανισθέντα ἐκ τινὸς στενοῦ καὶ ἐπιπεσόντα αἴφνιδίως ἐπ' αὐτοῦ.

Τὴν 26 - 27(7)66 ἐορτάσθηκαν τὰ ὑπαίθρια πανηγύρια τῶν χωριῶν 'Αγίας Παρασκευῆς, Γιηγῆς, Καλόβρυσης, Πηξαριάς, Δροσοπηγῆς, Γοργοποτάμου καὶ Καστανέας. 'Απὸ δὲ ;ξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἔσημείωσαν τοῦ Κερασόβου ('Αγ. Παρασκευῆς) καὶ ίδιως τῆς Καστανέας, εἰς τὸ δόποιον παρεύρεθησαν πάρα πολλοὶ ξενητεμένοι Καστανίται οἰκογενειακῶς καὶ μή, ὅπως οἱ κ.κ. Α. Μπότσιος Πρόεδρος τῆς 'Αδελφότητος Καστανιατῶν, Κ. Παπανικολάου Γραμματεύς, Α. Φακούρας Ταμίας, Α. Πριμικήρης, ἀδελφοὶ Χατζῆ, δικηγόρος Παπαδημητρίου, Α. Καλογήρου, Ι. Τζουμάκας, 'Αν. Κολοκύθας, ἀδελφοὶ Μπίμπα κ.ἄ. Τοὺς ἐγένετο θερμὴ ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν κατοίκων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος κ. Μούσιον καὶ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον. 'Επηκολούθησαν προσφωνήσεις, κεράσματα κτλ. καὶ τὸ γλέντι διήρκεσεν ἐπὶ τριήμερον μὲ ψητὰ ἀρνιά, κρασιά, καὶ λαϊκὰ ὄργανα εἰς τὰ γραφικὰ ἔξωκκλήσια 'Αγίας Παρασκευῆς, 'Αγίου Παντελεήμονος, καὶ 'Αναλήψεως.

Τὴν 30 - 31 i7)66 ἡ ὄρειβατικὴ δμὰς Κονίτσης ἐξέδραμεν εἰς Ἱερὰν Μονὴν Στομίου, καὶ τρεῖς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀνῆλθον εἰς Ριζὰ Γκαμήλας — Ντάμπια, ὑψόμετρον 2.000 μέτρα.

‘Υπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ 784 Λόχου Γενικῶν Μεταφορῶν, ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον καὶ ἐφημέριον “Ανω Κονίτσης ἔπαινος τοῦ τέως στρατιώτου τοῦ ὡς ἄνω Λόχου Κωνσταντίνου Η. Μπούζμπουλα ἐκ Κονίτσης, Γραφέως διαχειρήσεως ὑλικοῦ καὶ χρηματικοῦ ἐπιδείξαντος ἀριστον καὶ ὑποδειγματικὴν διαγωγὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαχει-

‘Ο συμπατριώτης (ἐκ Γιυρσογιάννης) Πρόεδρος τοῦ Ἑργατικοῦ Κέντρου Ιωαννίνων κ. Δημ. Φιλίνδρης ἐξελέγη μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Γ.Σ.Ε.Ε.

‘Υπὸ τοῦ ‘Υπουργείοο Προνοίας ἀπεφασίσθη ἡ μεταφορὰ τοῦ κατολισθαίνοντος χωρίου Λυκόρραχη εἰς θέσιν «Ἀμπέλια», παρὰ τὴν ὑπὸ κατασκευὴν Ἐθνικὴν ὁδὸν Ἡπείρου — Μακεδονίας.

‘Ορειβάται τοῦ ‘Ορειβατικοῦ ‘Ομίλου Πειραιῶς ἀπὸ τῆς Ιης μέχρι 5ης τρέχοντος, ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ Γράμμου, Σμόλιγκα, καὶ Γκαμῆλας.

Τὴν 5 - 8 - 66 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν ἐκδρομεῖς τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ὅμιλου ‘Αναλήψεως Θεσσαλονίκης «Ο ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ», μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γενικὸν “Ἐφορόν των κ. Θωμᾶν Καλέσην. Μετέβησαν δὲ καὶ εἰς Μολυβδοσκέπαστον, δῆποι ἐπεσκέφθησαν τοὺς ἐκεῖ Βυζαντινοὺς Ναοὺς καὶ διένειμον δῶρα εἰς τοὺς ἀκρίτας τοῦ στρατιωτικοῦ φυλακίου. Ἐπιστρέψαντες ἀκολούθως εἰς Κόνιτσαν, κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ ‘Ηρῶν τῶν πεσόντων.

Τὸ πανηγύρι τῆς Μεταμορφώσεως ἐορτάσθη καὶ ἐφέτος μὲ γλέντια καὶ χοροὺς στὰ χωριὰ Κλειδωνὶα καὶ Ἐλεύθερον, καθὼς καὶ τοῦ ‘Αγίου Νικάνωρος τὴν 7 - 8 - 1966.

Διωρίσθη νέος Γυμνασιάρχης εἰς τὸ Γυμνάσιον Κονίτσης ὁ κ. Ιωάννης Βαγενᾶς.

‘Ενεκρίθησαν (έχορηγήθησαν ὑπὸ τοῦ κράτους) πιστώσεις ἐκ 350.000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν Δημοτικῶν ὁδῶν, 50.000 δραχμῶν διὰ τὴν συνέχισιν ἐξωραϊσμοῦ τῆς κεντρικῆς πλατείας, καὶ 250.000 διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑδραγωγείου Κονίτσης.

Τῇ μερίμνῃ τῶν Ἐπιτρόπων κ.κ. Πέτρου Λούδα, Χρήστου Παγουρτζῆ κλ. ἐξωραϊσθησαν αἱ παλαιοὶ ἀψίδες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στομίου καὶ ἀποπερατώθησαν πλήρως τὰ νέα κελιὰ τῶν ὅποιων ὑπολοιπέται μόνον ἡ ἐσωτερικὴ ἐπίπλωσις διὰ τὴν ὅποιαν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συμβάλουν καὶ διάφοροι φιλόθρησκοι ἀποδημοῦντες καὶ ἐνδημοῦντες Κονίτιωται.

Λόγω τῆς ὑπερβολικῆς ζέστης καὶ ξηρασίας, λειψυδρία παρετηρήθη ἐφέτος εἰς δρισμένα τμήματα τῆς πόλεως μας. Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος αὐτὴ θᾶ

ἀντιμετωπισθῆ διὰ τῆς μελετωμένης ἐπισκευῆς τοῦ ὑδραγωγείου μας.

Τὴν 11-8-66 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν καὶ ἐπεσκέφθη τὰς Στρατιωτικὰς Μονάδας ὁ νέος διοικητής τῆς VIII Μεραρχίας στρατηγὸς κ. Σταμ. Σκληρός.

“Ηρχισεν καὶ συνεχίζεται ἡ κατασκευὴ τοῦ νέου (αὐτομάτου) τηλεφωνικοῦ ἀστικοῦ δικτύου τῆς Κονίτσης.

Τὴν 14-8-66 διῆλθον ἐκ Κονίτσης περὶ τοὺς 35 ἐκδρομεῖς ἐκ Φλαμπούρου καὶ Δροσοπηγῆς Φλωρίνης, μεταβάντες εἰς Πληκάτιον διὰ προσκύνημα τῆς γῆς τῶν προγόνων των, οἵ ὅποιοι περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόνος αἰώνος καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν Τουρκαλβανῶν, ἐξεπατρίσθησαν ὅμαδικῶς καὶ ἐγκαταλείποντες τὸ Πληκάτιον μετέβησαν καὶ ἴδρυσαν τὰ χωρία Μπελκαμένη καὶ Νεγκοβάνη, νῦν Δροσοπηγὴ καὶ Φλάμπουρο εἰς τὴν περιοχὴν Φλωρίνης.

Μὲ ἐπιτυχίαν ἐωρτάσθηκαν καὶ τὰ πανηγύρια, τῆς Μολυβδοσκεπάστου (Παναγίας), δῆποι κατέφθασαν πολλοὶ πανηγυρισταὶ καὶ ἐκδρομεῖς ἐξ Ἀθηνῶν, τῆς Αετόπετρας, τοῦ Πύργου καὶ Γιυρσογιάννης, ἐπίσης μὲ συρροὴν πανηγυριστῶν, καθὼς καὶ τοῦ Γοργοποτάμου, Αετομηλίτης, Φούρκας κλπ. Εἰς δὲ τὰ χωρία τῆς Λάκκας, Αώου, Παλαιοσέλι, Πάδες, Αρματα καὶ Δίστρατον, τὸ πανηγύρι διήρκεσεν ἐπὶ τριήμερον.

“Ετυχον ἐνισχύσεως ἐκ τῶν Κρατικῶν Λαχείων, οἵ κάτωθι ἱεροὶ Ναοὶ τῆς Επαρχίας μας: “Αγ. Νικόλαος, ‘Αγ. Βαρβάρας δρχ. 30.000, ‘Αγ. Παρασκευῆς Πυξαριᾶς 20.000, “Αγ. Αθανάσιος Χιονιάδων 20.000, “Αγ. Νικόλαος Τραπέζης 20.000, “Αγ. Νικόλαος Καλόβρυσης 10.000, “Αγ. Νικόλαος Ήλιόρραχης 10.000, “Αγ. Νικόλαος Μοναστηρίου 10.000 Κοιμῆσ. Θεοτόκου Αγίας Παρασκευῆς 10.000. Ομοίως δὲ καὶ αἱ Κοινότητες Ασημοχωρίου 50.000 δρχ., διὰ Κοινότ. Κατάστημα καὶ 30.000 διὰ Δημοτ. Σχολείον, Νικάνωρος 15.000, Μαζίου 20.000, Μελισόπετρας 15.000, Καστανέας 15.000, Μολιστῆς, Γαναδιοῦ, Μοναστηρίου, καὶ Ήλιόρραχης ἀνὰ 10.000, καὶ Αετόπετρας 15.000. Ομοίως καὶ ὁ Αθλητικὸς — Μορφωτικὸς Σύλλογος ΠΙΝΔΟΣ Κονίτσης ἔλαβεν ἐνίσχυσιν ἐκ 10.000 δραχμῶν.

Συνελήφθη ὑπὸ ὄργανων τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Διστράτου καὶ ἀπεστάλη ἀρμοδίως ὁ Αθανάσιος Βαταλάχος ἐτῶν 33 διηγὸς αὐτοκινήτου ἐκ Σπηλαίου Γρεβενῶν, διύτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως 15 - 8 - 66, ἐν εύθυμια διατελών, καὶ κατόπιν στοιχήματος, ἔκανεν ἐπίδειξιν τῶν ἀποκρύφων ὄργανων του. ἐντὸς τοῦ καφενείου τοῦ Β. Παπαδημητρίου, εἰς Δίστρατον.

Διὰ δαπάνης τῶν κ.κ. Παντελῆ Κίτσιου, Κωνσταντίου Κίτσιου, καὶ τῆς Κας Δημητρούλας Παπαναστασίου, ἀνηγέρθη ἐκ νέου τὸ κατὰ τὸ έτος 1903 πυρποληθὲν ὑπὸ τῶν

Τούρκων έξωκκλήσιαν τοῦ Ἀγίου Νικολάου εἰς θέσιν Μπούση τῆς Κοινότητος Πηγῆς, ὅπου σώζονται καὶ τὰ ἐρείπια παλαιοῦ συνοικισμοῦ καὶ νεκροταφείου.

Τὴν 15 - 8 - 66 ἀφίχθη ἐνταῦθα ὁ βουλευτὴς κ. Α. Δερδεμέζης.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 18 - 8 - 66 τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κονίτσης, εἰς τὴν ὥποιαν παρίστατο καὶ ὁ Διευθυντής αὐτοδιοικήσεως τῆς Νομαρχίας κ. Κων. Πάλιος, ἐλήφθησαν μεταξὺ ἄλλων ἀποφάσεων καὶ αἱ ἔξῆς:

Παραχώρησις ἐκ μέρους τοῦ Δήμου ἐκτάσεως 22 στρεμμάτων εἰς θέσιν Γραβίτσια διὰ τὴν δημιουργίαν Ἐθνικοῦ Σταδίου, κατόπιν αἴτησεως τοῦ Ἀθλητικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Συλλόγου ΠΙΝΔΟΣ.

Συνεζητήθη ἐπίσης αἴτησις τοῦ Κυνηγετικοῦ, Συλλόγου Κονίτσης περὶ παραχωρήσεως εἰς αὐτὸν δωρεὰν οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν γραφείων καὶ Κυνηγετικοῦ Μουσείου μὲ ταριχευμένα θηράματα κλπ. Ὁ παριστάμενος ὅμως κ. Πάλιος ἀπεφάνθη ὅτι, ἡ δωρεὰν παραχώρησις ἀντιβαίνει πρὸς τὸν νόμον καὶ ὅτι μόνον διὰ δημοπρασίας δύναται νὰ γίνῃ τὸ τοιοῦτον.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ἡ ἐπίσπευσις τῶν ἐνεργειῶν πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς τοποθεσίαν Γραβίτσια, ὅπου παραχωροῦνται τὰ πρὸς ἀστέγους δημότας οἰκόπεδα καὶ ὑπάρχει συντεταγμένον τυπογραφικὸν διάγραμμα.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ χώρου ἐμποροπανηγύρεως ἀπὸ τῆς πλατείας Δημαρχείου καὶ εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατείαν καὶ ἐπὶ τῆς κάτωθεν αὐτῆς ὁδοῦ.

Ομοίως ἐλήφθη ἀπόφασις ἀνεγέρσεως τῶν νέων ἀφοδευτηρίων ἐπὶ τοῦ ἔναντι τῆς Λέσχης Ἀξιωματικῶν καὶ ἀνωθεν τοῦ Δασαρχείου δημοτικοῦ οἰκοπέδου· καὶ ἀπεφασίσθη ἡ διαπλάτυνσις τῆς πρὸ τῶν οἰκιῶν καὶ οἰκοπέδων Παπαϊωαννίδου καὶ Κωλέτση ὁδοῦ.

Τὸ ὑδρευτικὸν θέμα (ἐπισκευὴ ὑδραγωγείου κλπ.), ἀνεβλήθη δι' εύθετώτερον χρόνον.

Τὴν 18 - 8 - 66 εἰς Δίστρατον, ὁ Δημήτριος Σ. Ρουσικόπουλος ἐτῶν 30, ἐπετέθη καὶ ἐκτύπησεν, καθὼς καὶ ἔξυδρισεν τὸν ὑπενωματάρχην — Σταθμάρχην Διστράτου — κ. Ἀπόστολον Ντατσκαγιάνην, συστήσαντα εἰς αὐτὸν νὰ παύσῃ θραύων τὰς φιάλας, ποτήρια κλπ., τοῦ καφενείου, ἐνθα διασκέδαζεν μετὰ φίλων του.

Τὴν ἐσπέραν τῆς 20 - 8 - 66 ἐδόθη μὲ ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔχοχικὸν περίπτερον «ΔΕΝΤΡΟΣ» χοροεσπεριὶς διοργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀθλητικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Συλλόγου ΠΙΝΔΟΣ, εἰς τὴν ὥποιαν παρευρέθησαν πολλοὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν, φίλαθλοι, καὶ λοιποὶ Κονιτσιώτες.

Ἐλαβεν χώραν καὶ λαχειοφόρος ἀγορὰ καὶ ἐκέρδισαν ὁ κ. Γεώργ. Σκούφιας μίαν συσκευὴν πετρογκάζ, ὁ κ. Παν. Λιάπτης καὶ ἡ δίς Ρένα Ζδράβου ἀνὰ μίαν κουβέρταν, ἡ

Κα Δανάη Α. Λαμπρίδου ἐν ζεῦγος ὑποδημάτων, ὁ Ιατρὸς κ. Δημ. Βανδέρας ἐνα θερμός, καὶ ἄλλοι διάφορα δῶρα προσφερθέντα εὐγενῶς ὑπὸ διαφόρων καταστηματαρχῶν τῆς Κονίτσης καὶ λοιπῶν φιλάθλων.

Τὴν 22 - 8 - 66 ὁ Ἐπαρχος κ. Ἀπ. Ρεμπάπης μετέδη εἰς Ἀετομηλίτσαν.

Ομοίως, τὴν 22 - 8 - 66 ἀφίχθησαν διὰ δημοσιογραφικὸν ρεπορτάζ οἱ κ.κ. Ἀλ. Ρήγας καὶ Ἰωαν. Εύπυχίδης ἐκ μέρους τῆς Ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Κόσμος».

Τὴν 23 - 8 - 66 ἀφίχθη ἐνταῦθα ἀνεπισήμως καὶ ἐπιθεώρησεν τὰς Στρατιωτικὰς Μονάδας ὁ Ὅφυπουργὸς Ἐθν. Ἀμύνης κ. Παπαδημητρίου. Τὸν ἐδεξιώθησαν εἰς τὴν Λέσχην ἀξιωματικῶν ὁ διοικητής τοῦ 583 Τάγματος κ. Χαρ. Γολίτης μετὰ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαί, καὶ ἀκολούθως ἐπεσκέφθη καὶ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας κ.κ. Χριστόφορον.

Τὴν 23 - 8 - 66 ἐλαβεν χώραν ἐκτακτος σύσκεψις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Προέδρων τῶν Συλλόγων, Σωματείων, καὶ Ὀργανώσεων τῆς Κονίτσης, καὶ ἀπεστάλησαν τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, Βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, καὶ λοιποὺς ἀρμοδίους, διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπαπειλουμένης ματαιώσεως κατασκευῆς τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Κονίτσης — Δυτικῆς Μακεδονίας, δόγω μελετωμένης, ἡ συντελεσθείσης κατὰ τὰς ἐφημερίδας, διαθέσεως εἰς ἄλλας περιφερείας τῶν σχετικῶν πιστώσεων.

Τὴν 24 - 8 - 66 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ νέος διοικητής τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων ἀντισυν)χις κ. Γεώργ. Νικολακόπουλος.

Τὴν 25 - 8 - 66 ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τοποθεσίαν «Χτένι» τῆς Κοινότητος Μοναστηρίου, ἀποτεφρώσασα 20 περίπου στρεμμάτων πευκόφυτον ἐκτασιν.

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπίσκεψιν τοῦ Ὅφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Δημ. Παπαδημητρίου, τοῦ ἐπεδόθη ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὑπόμνημα, σχετικὸν μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς Κονίτσης, καὶ ὁ κ. Ὅφυπουργὸς ἀφοῦ τὸ ἐμελέτησεν ἀπέστειλεν τηλεγραφήματα (ἀντίγραφα τῶν ὅποιων ἐκοινοποιήθησαν πρὸς τὸν κ. Σιώρον), πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, κ. Φ. Ζαΐμην Ὅπουργὸν Ἐσωτερικῶν, κ.κ. Νομάρχην καὶ Νομίατρον Ἰωαννίνων, καὶ λοιποὺς ἀρμοδίους, ἐκθέτων τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου Κονίτσης· καὶ ἐζήτησεν συγκεκριμένως δρχ. 200.000 διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς Κεντρικῆς Πλατείας, καὶ 300.000 διὰ τὴν ἀνακατασκευὴν τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως. Ἐπιπλέον δὲ ὁ κ. Παπαδημητρίου ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐπιληφθῇ προσωπικῶς καὶ τοῦ παραμελη-

θέντος ζητήματος τῆς ἀνεγέρσεως ὑπὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τοῦ Μαυσωλείου Κονίτσης.

‘Ο εἰς Η. Π. Ἀμερικῆς ἐγκατεστημένος συμπατριώτης κ. Ἡλίας Ζῆδρος διέθεσεν δρχ. 1.500 ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στομίου.

Ἐτέθη εἰς λειτουργίαν τὸ νέον αὐτόματον ἀστικὸν δίκτυον Κονίτσης μὲ 100 συνδρομητάς.

‘Υπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Συλλόγου τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης «Ἐνωσις» κ. Ἀρ. Πύρρου, ἀπεστάλη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τηλεγράφημα διαμαρτυρίας διὰ τοῦ ὅποιου ζητεῖται ἡ συνέχισις καὶ μὴ ἐγκατάλειψις τῆς κατασκευῆς ὁδοῦ Κονίτσης — Δυτικῆς Μακεδονίας.

Συνεπείᾳ τῶν τελευταίων καταρρακτωδῶν βροχῶν, ὁ πλημμυρίσας Ἀῶος προξένησεν ζημίας εἰς τὸ ἐπισκευαζόμενον ἀρδευτικὸν ἔργον (φράγμα — Ἀῶου).

Ἡ ἔναρξις τῆς Ἐμποροπανηγύρεως Κονίτσης, τοῦ ἱστορικοῦ Γαζαρόπουλου, ἐγένετο ἀπὸ τῆς 20ης τρέχοντος, ἀλλὰ ἡ ἐμπορικὴ κίνησις μέχρι σήμερον καὶ αἱ συναλλαγαὶ εἶναι περιορισμέναι. Ἀπὸ τῆς αὔοιον ἀναμένεται ἡ κάθιδος τῶν χωρικῶν, ὅπότε ἡ κίνησις θὰ ζωηρεύσῃ. Τὸ ζωοπάζαον ὅμως σχερὸν ἔσθησε καὶ κατηργήθη, καθὼς καὶ αἱ ὑπαίμεν καὶ θριες ψησταριὲς κλπ. Ἐφέτος ὅμως ἔχομεν καὶ ἔνα νεωτερισμὸν τὸν γύρο μὲ τὰ ἀλογάκια, ἀμαξάκια κλπ. καὶ τὶς κούνιες μὲ τὶς βάρκες.

Αφίξεις — ἀναχωρήσεις.

‘Αφίχθησαν ἢ ἐπανέκαμψαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. Νικόλαος Τσάκας καὶ Ἰωάν. Βασιώτης μετὰ τῆς Κας του, Θεοδόσ. Τσιαλιαμάνης Δημ. Τσαρτσάλης καὶ Ἀλέκος Α. Λαμπρίδης οἰκογενειακῶς, Παναγιώτης καὶ Νίκος Α. Φλώρου, Παῦλ. Λούδας, Γεώργιος Τσόγκας μετὰ τῆς Κας του, καὶ τοῦ υἱοῦ τκν κ. Ἀγγέλου, Θωμᾶς Ζώης, οἰκογενειακῶς, Κλεάνθης Πατέρας, Ὁρέστης καὶ Γεώργιος Κ. Ντούτη, Ἰωάννης Λυμπερόπουλος οἰκογενειακῶς, Νίκ. Τσάνος, Βασίλειος Γκότζος, Κων. Κωλέτσης, ἡ δὶς Μερόπη Ρούβαλη, ἡ Κα Τούλα Β. Μουρελάτου μετὰ τῆς θυγατρός της, οἱ κ.κ. Ἰωάν. Κατσικόπουλος καὶ Ἀθ. Παπᾶς διὰ Παλαιοσέλιον, Περικλῆς Παπαμιχαὴλ μετὰ τοῦ υἱοῦ του κ. Μηνᾶ διὰ Ἀγ. Βαρβάραν, κ.ἄ. ‘Αφίχθησαν ὁμοίως ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ Πυρσόγιανην δ. κ. Καραγιάνης μηχανικὸς διὰ Κόνιτσαν, δ. κ. Κων)νος Γανταζῆς καὶ δ. κ. Β.Χ. Τσαρούχης σπουδαστὴς Ἀγγλ. Φιλολογίας, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δ. κ. Γεώρ. Κατσίμπαρης μετὰ τῆς Κας του Φοφώς. Ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀδείας του δ. διοικητὴς τοῦ

‘Αστυνομικοῦ Τμήματος Κονίτσης ἀνθυπομοίραρχος κ. Δημ. Χειλάκης. Ἀφίχθη καὶ ἐτέλεσεν μνημόσυνον τοῦ πατρός του ὁ κ. Τηλέμαχος Β. Νάτσης.

‘Εξ Ἀθηνῶν διὰ Γανναδιὸν ἀφίχθησαν οἱ κ.κ. Βασ. Ζυγούρης μετὰ τῆς Κας του, ὁμοίως καὶ ὁ κ. Γεώργιος Χ. Γκουβέλης.

‘Ανεχώρησαν διὰ Ξυλόκαστρον Κορινθίας καὶ Ἀθήνας δ. κ. Κων Φλώρος, δι’ Ἀθήνας, δ. Δήμαρχος κ. Νίκ. Ντεντόπουλος.

‘Αφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. Ἀνδρέας Δαβέλος διὰ Βουρμπιάνην, Σπυρίδων καὶ Νίκος Δ. Μηλίγκου δι’ ἐνταῦθα, Πύρρος Παπαδιαμάντης, Μηχαὴλ Θ. Μηλίγκος ιατρός, Φώτιος Οίκονομίδης μετὰ τῆς Κας του, Τάκης καὶ Κων)νος Παπαδημούλης, Δημ. Παπᾶς, Μήτσος Γούναρης, ἡ Κα Χρυσοῦλα Α. Γκότζου, δ. κ. Ἀναστάσιος Ρούμπος, κ.ἄ.

‘Ανεχώρησαν δι’ Ἀθήνας οἱ παραθερισταὶ Κονίτσης: Οίκογένειαι Γιάννη Λαμπροπούλου, Πύρρου, Παπαδιαμάντη, Ἀλεξάνδρου Λαμπρίδη, Θωμᾶ Ζώη, Ἀννας Ζαφειροπούλου. κλπ.

‘Αφίχθησαν ὁμοίως ἐκ Δ. Γερμανίας οἱ ἀδελφοὶ κ.κ. Κων)νος καὶ Γεώργιος Α. Πάντου, δ. κ. Νίκ. Σ. Κατσίκης διὰ Μοναστήριον, ἐκ Λαρίσσης δ. δικηγόρος κ. Μιχαὴλ Α. Πατέρας μετὰ τῆς μνηστῆς του, καὶ ἐκ Δ. Γερμανίας δ. κ. Ἰωάννης Μήσιος μετὰ τῆς Κας του, καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης δ. κ. Χαρίλ. Τσατσιάς — Ἰβρος.

‘Επανέκαμψαν ἐκ τῆς ἀδείας των ὑπομοίραρχος κ. Γεώργιος Ἀναστασόπουλος, διοικητὴς τῆς Ὑποδ.)σεως Χωροφυλακῆς Κονίτσης καὶ δ. κ. Νίκ. Νικολάκης ἀνθ)τῆς Χωροφυλακῆς. Ομοίως ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν δ. Γιρόεδρος Ἀναπήρων Κονίτσης καὶ Πρόεδρος Κοινότητος Λυκορράχης κ. Μιχ. Φασούλης. Ἐπανέκαμψεν ἐκ Θεσσαλονίκης δ. κ. Θωμᾶς Δοῦκας. Ἐπανέκαμψαν εἰς τὰς θέσεις των ὁ Λυκειάρχης κ. Παν. Ἀργύρης καὶ οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Γ. Βακόλας, Β. Χαρίτος, Σ. Παπανικολάου.

‘Ανεχώρησαν δι’ Ἰωάννινα μετατεθεῖς εἰς τὸ Γυμνάσιον θηλέων, δ. καθηγητὴς κ. Ἀρ. Καραμπέρης, καὶ διὰ Θεσσαλονίκην ὁ ἐκ Βουρμπιάνης τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς κ. Κων)νος Κυπαρίσσης.

Τὴν 17 - 9 - 66 ἐπεσκέφθη τὴν Κόνιτσαν ὁ Πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς κ. Τάλμποτ, τὸν διποίον ὑπεδέχθησαν αἱ τοπικαὶ ἀρχαί.

Γεννήσεις — Βαπτίσεις.

‘Ο ἐστιάτωρ κ. Δημήτριος Πούλιος, ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου, δ. δὲ κ. Σωτήριος Β. Βαγενᾶς θήλεος.

Τὴν 31 - 7 - 66 ὁ κ. Κλέαρχος Εύστρατίου ἐκ Βίγλας Ἀρτης ἐγένετο ἐνταῦθα ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ κ. Λουκᾶ Μ. Βλά-

χου χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ παποῦ του Μιλτιάδης. Τὴν δὲ 15 - 8 - 66 ἡ κυρία Κολιοπούλου (τέως διοικητοῦ τοῦ 583 Τάγματος), ἐγένετο ἀνάδοχος τῆς μικρῆς κορούλας τοῦ φαρμακοποιοῦ καὶ τέως Δημάρχου κ. Κων.)νου Ρούση, χαρίσασα εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα τῆς ἐκ μητρὸς γιαγιᾶς της Φανή.

‘Ομοίως, τὴν 21 - 8 - 66 ὁ κ. Χρῆστος Μίχου ὑπάλληλος τῆς Δ.Ε.Η. ἀνεδέχθη ἀπὸ τὴν Ἱερὰν κολυμβήθραν τὸ κοριτσάκι τοῦ συναδέλφου του κ. ’Αθανασίου Λούδα, ὀνομάσας αὐτὸν Δήμητραν.

Οἱ κ.κ. Παῦλος ’Αντωνίου καὶ Χαράλαμπος Κοτσάφτης ἐγένοντο πατέρες ἀρρένων τέκνων, ὁ δὲ κ. Σταύρος Ράγγας θήλεος· εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

Τὴν 4 - 9 - 66 ἡ Κα Κλεοπάτρα Α. Σιούτη ἐκ Πύργου, ἐγένετο ἐνταῦθα ἀνάδοχος τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Νικ. ’Αλεξίου, χαρίσασα εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ παποῦ του Πέτρος. ‘Ομοίως καὶ ὁ κ. Χρῆστος Παγουρτζῆς ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ θυγατρίου τοῦ κ. Χρ. Καραμουράτη ὀνομάσας αὐτὸν ’Αντωνίαν. Τὴν δὲ 11 - 9 - 66 ὁ νεαρὸς Δημ. Φραγκόπουλος ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Διῆμητρίου Κώτσικου καὶ ἔχαρισεν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα ’Αναστάσιος. ‘Ομοίως καὶ ὁ κ. ’Ανέστης Κωστρόγλου ἀναδέχθεῖς ἐκ τῆς Ἱερᾶς κολυμβήθρας τὸν υἱὸν τοῦ κ. Δημητρίου Κορτσινόγλου, ὀνόμασεν αὐτὸν ’Αναστάσιον.

Γάμοι — μνηστεῖαι

Τὴν 31 - 7 - 66 ἐτελέσθησαν εἰς Ἱερ. Μονὴν Βλατάδων Θεσσαλονίκης οἱ γάμοι τοῦ ἐξ ’Αμαράντου δημοδιδασκάλου κ. ’Αποστόλου Παπαγιάννη μετὰ τῆς δίδος Γολυτίμης Σίμου.

Τὴν 21 - 8 - 66 ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Κ. Τζάλα μετὰ τῆς δίδος Εἰρήνης Γ. Παπαμιχαὴλ καὶ τὸ μυστήριον ηὔλογησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Χριστόφορος. ‘Ομοίως τὴν 21 - 8 - 66 ἐτελέσθησαν εἰς Πυρσόγιαννην οἱ γάμοι τοῦ κ. ’Αντωνίου Χ. Μαρτσέκη μετὰ τῆς δίδος Νικολέτας Σ. Βλάχου, καὶ εἰς Καλόβρυσην οἱ γάμοι τοῦ κ. Θωμᾶ Νίκου μετὰ τῆς δίδος Παναγιώτας Σιδηροπούλου ἐξ ’Αμφίσσης, μὲ τριήμερον γλέντι.

Τὴν 31 - 7 - 66 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Εὐαγγέλου Γ. Τρουπούκη καὶ τῆς ’Ελευθερίας Μότση ἐξ ,Ανθοχωρίου Μετσόβου.

‘Ο κ. ’Ιωάννης Α. Βαζούκης Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Πυρσογιάννης καὶ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Γράμμου καὶ ἡ δίς ’Αγαθὴ Γ. Νάτση ἐκ Καστανέας, ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Τὴν 4 - 9 - 66 ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοιτῶν ἄρτι ἀφιχθέντων ἐκ Δ. Γερμανίας κ. Κων.)νου Α. Πάντου μετὰ τῆς ἐκ Γερμανίας δίδος Μαριάνας Σαΐντα.

‘Ο δημοδιδάσκαλος κ. Παναγιώτης Φ. Ρουβαλης καὶ ἡ δίς Σοφία Ζώτου σπουδάστρια τῆς Παιδαγωγικῆς ’Ακαδημίας, ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Τὴν 11 - 9 - 66 ἐτελέσθησαν εἰς ’Ιωάννινο οἱ γάμοι τοῦ κ. ’Ανδρέα Μ. Σιώρου μετὰ τῆς δίδος Εἰρήνης Χ. Γκαραβέλα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

’Απεβίωσαν ὁ ’Ανδρέας Ζιώγας ἐκ Μοναστηρίου εἰς ἡλικίαν 50 ἑτῶν, Πρόδρομος ’Εζνεπίδης τὴν 11 - 8 - 66 ἑτῶν 83, ὁ ’Ηλίας Μπούζμπουλας τὴν 21 - 8 - 66 ἑτῶν 59, καὶ εἰς ’Αγίαν Παρασκευὴν (Κεράσοβον) τὴν 14 - 8 - 66 εἰς ἡλικίαν 88 ἑτῶν ὁ Γεώργιος Φ. Νάκος, ὁ πλέον λεβέντης καὶ κομψοντυμένος ἀπὸ τοὺς τελευταίους φουστανελλοφόρους γέροντας τοῦ χωρίου του.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

”Ηρχισεν καὶ συνεχίζεται ἡ ἐπισκευὴ τοῦ ἀρδευτικοῦ ἔργου τῆς πεδιάδος Κονίτσης ἐντὸς τῆς χαράδρας τοῦ ’Αθώου.

’Εξ ἄλλου, μηχανικοὶ τῆς Δ.Ε.Η. ἀφίχθησαν πρὸ ἡμερῶν καὶ προέβησαν εἰς νέαν ἐπιτόπιον ἔξετασιν τῆς τοποθεσίας, ὅπου σχεδιάζεται ἡ πιθανὴ ἐν τῷ μέλλοντι ἀνέγερσις φράγματος ὑψους 80 μέτρων ἐπὶ τῶν παρὰ τὴν Γούβαν στενῶν τοῦ ’Αθώου.

”Υπὸ τοῦ δεκαετιὸς μικροῦ Σταύρου Μπούζμπουλα ἐφονεύθη διὰ σφενδόνης μικρὸν πτηνὸν ἀνήκον πιθανῶς εἰς τὸ γένος τῶν αἰγιθαλιδῶν (κοινῶς σινίτσα ἢ γκαβοσινίτσα), τὸ ὅποιον ἔφερεν ἐπὶ τοῦ ποδός του δακτύλιον ἐξ ἀλουμινίου, ἐπὶ τοῦ δποίου ἀναγράφονται τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα: RADOLFZELL GERMANIA K. 429610.

Μὲ ἐπιτυχίαν καὶ προσέλευσιν πολλῶν προσκυνητῶν ἀπὸ τὴν Κόνιτσαν καὶ τὰ πέριξ χωριὰ ἐωρτάσθηκε τὸ πανηγύρι τῆς ’Ιερᾶς Μονῆς Στομίου, τελευταῖο τῆς θερινῆς περιόδου. Μετὰ τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὴν είθισμένην παράκλησιν, ἀρχισε ὁ καθιερωμένος νυκτερινὸς χορὸς μὲ τὰ λαϊκὰ ὅργανα, γύρω ἀπὸ τὴν μεγάλη φωτιὰ ποὺ ἐκράτησε ἔως τὰς πρωινὰς ὥρας, καὶ συνεχίστηκε πάλι (μετὰ τὴν Λειτουργία καὶ τὸν ’Αγιασμὸ) ὡς ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα στὴν γραφικὴ καὶ δροσόλουστη τοποθεσίᾳ τῆς Λεφτοκαρυᾶς, ὅπου ἡ μπύρα καὶ ἡ ρετσίνα ἔρευσαν σὰν τὸ παγωμένο νεράκι τῆς ἐκεῖ βρυσούλας. ’Εορτάσθηκαν ἐπίσης μὲ ἀρκετοὺς πανηγυριστὰς καὶ τὰ πανηγύρια τῶν Καβασίλων, ’Αγίας Βαρβάρας, καὶ Μοναστηρίου Μολίστης.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

(Σημ. Οι έπιθυμούντες νά συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν κατωτέρω κατάλογον παρακαλοῦνται νά άπευθυνθοῦν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ)

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Νίκος Ἀργιάννης, Ἀσκληπιοῦ 7, τηλ. 611. 417
Νικόλ. Καζαμίας, Μπενάκη 24, τηλ. 627-725
Ἰωάν. Γ. Λυμπερόπουλος, Ἀλεξ. Σούτσου 5,
τηλ. 613-661.
Ναπολέων Μπάρκης, Ἀκαδ μίας 63, 632-595
Νίκος Πύρρος, Ἐμ. Μπενάκη 8 τηλ. 315-130
Πέτρος Φούντζος, Λυκούργου 14 τηλ 526-611
Ἰω. Αδεμαντίδης, Γ. Σταύρου 6 τηλ 317-669

ΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Γεώργιος Γάκης, Παθολόγος - Ρευματολόγος,
Καρνεάδο 3, τηλ. 719-746
Εύαγγελος Γεωργίου, Παθολόγος, ΚΠόλεως 55,
Συν. Παπάγου, τηλ. 651-072
Νικόλ. Γιάκας, Παθολόγος - Καρδιολόγος,
Στοιχνάρα 49, τηλ. 634-470
Παντελῆς Γιανούλης, Καρδιολόγος. Ε. Ἀντωνιάδου 1, τηλ. 815-850
Βασίλ. Γκατσόπουλος, Καρδιολόγος - Παθολόγος. Βορείου Ήπείρου 114, τηλ. 841-662
Φώτιος Γουνούλης, Παθολόγος, Σόλωνος 116,
τηλ. 616-563
Νικόλ. Γράβος, Καρδιολόγος, 28ης Ὀκτωβρίου
242, τηλ 813-664
Ἀριστοτέλης Ζακόπουλος, Μαιευτήρ, Βασ
Φριδεώκης 40, Περιστέρι, τηλ. 571-612
Πλάτων Κεχαγιᾶς, Παθολόγος, Διγενῆ Ἀκρίτα
15, τηλ 641-872
Χαρ. Κούνιος Παθολόγος, Πατρ. Ἰωακείμ 45,
τηλ 722-507
Μιχ. Μηλίγκος, Παθολόγος, Καρδιολόγος, Σκαλιστήρη 18, τηλ. 874-568
Φώτης Μπαρχ. Μαιευτήρ-Γυναικολόγος. Ὁμηρου 58, Τηλ. 623.210
Ἀνδρέας Μπουζάς ὀφθαλμίατρος Σκευφᾶ 59
τηλ. 611.172
Ἰωάννης Παπαδημούλης, Παθολόγος - Ἀναισθητολόγος, Ζήνωνος 21, τηλ. 521-664
Νικόλαος Τράντας, ὀφθαλμίατρος - Ὑφηγητ.,
Γ' Σεπτεμβρίου 47, τηλ. 812-717
Βασίλειος Χρήστου, Ἀκτινολόγος, Κανάρη 19,
τηλ. 611-391
Χρήστος Χρήστου, Χειρουργός, Λιβίνη 4 (τέρμα Ίπποκράτους), τηλ. 647-765
Τάκης Γούσιας, Ιατρὸς - Χειρουργός
Βασ. Σεφίας 37, τηλ 716-090
Ζήσης Παπαγεωργίου, Παθολόγος - Καρδιολόγος, Κύπρου 72, τηλ. 845 593
Κώστας Ζέρβας, Παθολόγος - Καρδιολόγος,
Ἀραχώβης 16, τηλ. 630-783

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀρ. Πύρρος,
Νικ. Πύρρος
Σερ. Φράγκος
Κωσ. Φρόντζος
Κωσ. Λαζαρίδης
βρίου 75

όδος Μπότσαρη
» »
» Καπλάνη
» Μπότσαρη
» 28ης Ὀκτωβρίου

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Μερόπη Ἀδαμαντίδη, Ρόδου 43, τηλ. 874-702
Εύαγ. Αλεξιάδης Δημοκρίτου 1 τηλ 613-508
Φούλα Κρέμου. Γ. Καρύτση 10, Τηλ. 229.542

ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ - ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΛΠ.

Λέανδρος Γεροντάκης, ἀρχιτέκτων, Βασ. Σοφίας 133, τηλ. 662-893

Πέτρος Μπάκας, πολ. μηχανικός, Βεραντζέρου
22, τηλ. 531-428

Γεώργιος Ράγκας, ιολ. μηχανικός, Σωκράτους
59, τηλ. 520 719

Γκόσιος Όσέστης, πολ. μηχανικός, Πλ. Ὁμονοίας 9, τηλ. 529-637

Κωντίνος Τσίλης, πολ. μηχανικός, Ἀριστείου 10, τηλ 234-225

Χρήστος Φλώρος, μηχανολόγος - ἥλεκτρολόγος,
Γραβιᾶς 16, τηλ. 623-449

Τεχνικὸν Γραφεῖον Δ Τσάνου, Σωκράτους 59
τηλ. 520-719

Τεχνικὸν Γραφεῖον, Ἐπαμ. Παπαχρήστου, μηχανικοῦ, Χαλκοκονδύλη 36, τηλ. 533-821

Τεχνικὸν Γραφεῖον Θ. Μηλίγκου, Σωκράτους
59, τηλ. 531 729

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«Ἰωάννινα», Ν. Τσάκας, Βεραντζέρου 10, τηλ.
523-204

«Στάνλεϋ» Β. Ρόζος, Δ. Παγώνης καὶ Ε
Τσάνος, Ὁδυσσέως 1, τηλ. 531-780

ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑ

«Νυφικὰ διάφορα», Βεατρίκη Τσαλαμάνη, Ἀγ.
Μάρκου 10, τηλ. 224-486.

Βιοτεχνία Νεωτερισμῶν καὶ Εἰσαγωγαὶ (Ἐσωρουχα-Δαντέλλες-Πλεκτὰ κλπ.), Μίλτος
Ζαφείρης ΟΕ, Ἀθηναϊδος 3, τηλ. 229-564

«Νεωτερισμοὶ» Ἀιφοὶ Ζαφείρη, Κολοκοτρώνη
34δ, τηλ. 234 070

Κορυζες — Πίνακες, Χρήστος Ράγκας, Βύστης
21, τηλ. 314 264

Ραφεῖον Φροντζές Φίλιππος, Λέκκα 3, τηλ.
236-328

Εἰσαγωγαὶ: Εἰδη Γυναικεῖα, Φλώρος Νικόλ.,
Εύαγγελιστρίας 5, τηλ 236-927

Λογιστικὰ Νίος Βρυζώνης, Ἐπιδαύρου 21,
τηλ 534-605.

Ἐλασχρωματιστὸς Ἀνδρέας Γκόντζος, Φωτιάρα 49, τηλ. 917-892

Ραφεῖον Νίκος Καρρᾶς, Φειδίου 2, Τηλ. 627-193

ΙΑΤΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀθαν. Μενέκας, ὀτορινολαρυγγολόγος
όδος Καραϊσάκη

Ἀρισ. Παππᾶς, παθολόγος

Ἀλ. Πηγαδᾶς, όδοντίατρος, Γιαλί-Καφενέ
Κων. Κίγκας, » δόδος Σαμουήλ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κώστας Γέγιος: Ἐστιατόριον «Ἡ Κόνιτσα»
όδος Καραϊσκάκη 9